

ஈழத்துந் தமிழ்க் கவிதைகளில்

சாதயம்

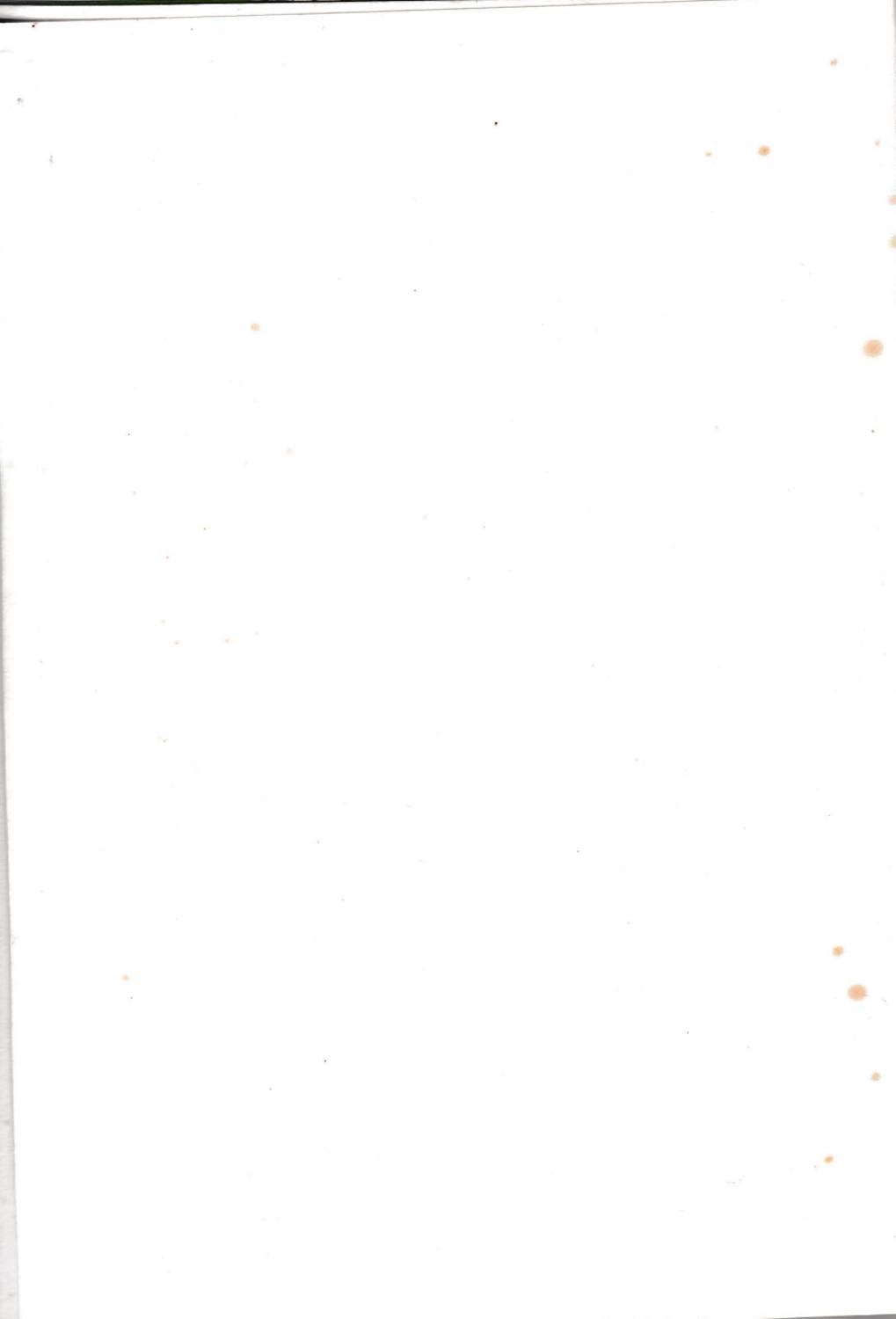
பெண்ணியம்

தேசியம்

கலாந்தி. மயில்வாகனம் ~ ஏரகுநாதன்,

ஷுத்துத் தமிழ்க் கல்கைகள்

சாதியம்
ஸெண்ணீயம்
தேசியம்.

கலாநிதி. மயில்வரகனம் இருந்தன்
M.A; Ph.D.

நூல் விபரம்.

தலைப்பு	: அழக்துத் தமிழ்க் கவ்செகள்ல் சாதியம், பெண்ணையம், தேசியம்.
அங்கிரியர்	: கலாந்து.மயில்வாகனம் - இருதுநாதன் சுரேஷ் டி வீரவுறையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழிப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.
முதல்பதிப்பு	: 2007 வைகாச்
தாள்	: 70 gram Bank Paper
பக்கம்	: xii + 104
எழுத்து	: 12புள்ளி
கணினி அச்சமைப்பு	: எஸ்.எஸ்.ஆர் பீரண்டோஸ், கந்தர்மடம், யாழிப்பாணம்.
விலை	: 250/=

சமர்ப்பணம்

அன்னைக்கு

ஸ்ரூତைக்கம்

பக்கம்

முன்னுரை

v-ix

முன்மாழிவு

x-xii

1. ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைகளில் சாதியம் 1-34
2. ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைகளில் பெண்ணையம் 35-64
3. ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைகளில் தேசியம். 65-104

முன்னுரை

அழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பு மிகவும் விரிந்தது; பல நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர்கள், பல ஆயிரக் கணக் கான கவிதைகளைக் காலந் தோறும் படைத்துள்ளனர். இவற்றுட் பல பத்திரிகைகளிலும் சிறிய சிறிய சஞ்சிகைகளிலும் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாறு வெளிவந்த கவிதைகளிற் சிலவற்றை கலாநிதி.ஆ.சதாசிவம் 1966இல் தொகுத்து வெளியிட்டார். இதன் பின்னர் தனித் தனிக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்கள் பல வெளிவந்தன. தொகுப்பாக வெளிவராத கவிதைகள் பல கால வெள்ளத்தில் எங்கோ காணமற் போயின. தொகுப்பாக வெளிவந்த கவிதைகள் கூட இன்று கிடைப்பதற்கு அரிதாகிப் போயின. அண்மையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த ஈழத்துக் கவிதைகள் சிலவற்றை ஸ்ரீ.பிரசாந்தன் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். எவ்வாறாயினும் எமது கண்களுக்கு அகப்படாமல்போன கவிதைகள் பல. இதனால் இக்கட்டுரைகளில் ஈழத் துத் தமிழ்க் கவிதைகள் முழுவதையும் உள்வாங்குவதற்கான சாத்தியமே இல்லாது போய் விடுகின்றது. பலருக்கு முக்கியமான கவிதைகளாகத் தெரிகின்ற கவிதைகள் கூட இங் கே தவறவிடப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறு நிகழ்ந்திருந்தால் அது ஒரு திட்டமிடப்பட்ட புறக்கணிப்பாகவன்றி தற்செயல் நிகழ்வாகவே கருதப்படவேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து கவனத்திற் கொள்ளவும்.

இனி, இந்நாலிலுள்ள கட்டுரைகளில் ஈழத்துக் தமிழ்க்கவிதைகளினாடாகப் புலப்படுகின்ற சாதியம், பெண்ணியம், தேசியம் ஆகிய மூன்று விடயங்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இம்மூன்று அம்சங்களும் இன்று வரை ஈழத்துக் தமிழ்க் கவிஞர்களின் பிரதான பாடுபொருளாக இருந்து வருபவை. இதனால் காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு கவிஞர்களும் மேற்படி விடயங்கள் தொடர்பாக வெளிப்படுத்திய கருத்துக் களைத் தேடுவது பயனுடையதாக அமையும் என்பதால் இங்கு அவை தேடப்படுகின்றன.

�ழத்தில் 1920களின் ஆரம்பத்தில் கருக்கொண்ட சாதிக்கொடுமைகளுக்கு எதிரான சிந்தனை, படிப்படியாக வளர்ந்து 1960களில் வர்க்க அடிப்படையிலான மக்கள் போராட்டமாகவே மாறியிருந்தது. இதனால் ஈழத்தின் வடபுலம் சாதிக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான போர்க்களமாகவே காட்சி கொடுத்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஆக்க இலக்கியம் படைத்த பலருக்கும் இதுவே பொருளாகியது. அகஸ்தியர், செ.கணேசலிங்கம், டானியல், டொமினிக்஝ீவா, போன்றோர் தமது புனைக்கதைகளினாடாகவும் மஹாகவி, சுபத்திரன், பசுபதி, காசி ஆனந்தன் போன்றோர் தமது கவிதைகளினாடாகவும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளை வெளிப்படுத்தினர். பல வேறு கவிஞர்களும் வெளிப்படுத்திய தீண்டாமையின் கோரமுகத்தினை இந்நாலிலுள்ள முதலாவது கட்டுரை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இரண்டாவது கட்டுரை ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்திலே பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை எவ்வாறு எமது கவிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள் என்பதைத் தேடுவதாக அமைகின்றது. உலகிலே நாகரிகமடைந்த பல்வேறு சமுதாயங்களிலும் பெண்கள் உரிமைகளிற்ற அடிமைகளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்நிலை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் பொதுவானதே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் விடியலில் பெண் விடுதலை தொடர்பான கருத்துக்கள் உலகெங்கும் உரத்து ஒலிக்க ஆரம்பித்தன. மேலைத்தேயத்தவர்களின் வருகையோடு இந்தியப் பெண்களுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கான வழி பிறந்தது. புதிய சூழலில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொண்ட பெண்கள் தமது அடிமை நிலைக்கு எதிராகச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தனர். இந்தியாவில் இருந்த சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பலவும் பெண்களின் முன்னேற்றம் தொடர்பாக அக்கறை காட்ட ஆரம்பித்தனர். இதனால் இந்தியப் பெண்களிடம் ஒருவிதமான விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது.

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட இவ்விழிப்புணர்வு இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தையும் பாதித்தது எனினும் இங்கு பெண்களின் முன்னேற்றம் தொடர்பாக நிறுவனமயப்பட்ட எழுச்சிகள் எதுவும் உடனடியாக உருவாகவில்லை. இதற்கு இந்தியாவோடு ஒப்பிடும் போது ஈழத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான சமூகக் கொடுமைகள் பாரிய அளவில் இடம்பெறாதிருந்ததும் ஒரு காரணமாகலாம். இதனால் சீதனக் கொடுமை போன்ற சாதாரண விடயங்கள் பற்றியே பலரும் கவனம் செலுத்தினார்.

இதுகூட தனிநபர் சார்ந்த முயற்சியாகவே இருந்து வந்தது.

1970களின் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் சமூக மாற்றங்களால் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களில் பெண்களும் கலந்து கொள்ளும் நிலை உருவாகிய போது பெண்கள் தொடர்பான எழுச்சி நிலை உருவாகியது. எழுச்சி பெற்ற பெண்கள் ஒன்றிணைந்து ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராட முற்பட்டனர். இத்தகைய சூழலில் வெளிவந்த கவிதைகள் பலவும் பெண்களின் விடுதலை தொடர்பான கருத்துக் களைப் புதிய கோணத் தில் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்தன. அவை இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

அடுத்து சுதந்திர இலங்கையில் சிங்கள மக்களும் தமிழ்மக்களும் தமக்குரிய உரிமைகளுடன் கொரவமாக இணைந்து வாழலாம் என்றே தமிழ்த்தலைவர்கள் ஆரம் பத் தில் நம் பியிருந் தனர். 1956 இல் தனிச்சிங்களச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் இன்றீதியான முரண்பாடுகள் வலுவடைந்த போது தமிழ்த் தலைவர்களின் சிந்தனையில் தமிழ்த் தேசியம், சுயநிர்ணயங்களை போன்ற விடயங்கள் கருக்கொள்ள ஆரம்பித்தன. இத்தகைய சிந்தனைகளை அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த கவிஞர்களும் பிறரும் தக்தமது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தினர். இதனை இனங்கண்டு காட்டுவதே முன்றாவது கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இறுதியாக, இந்த நாலுக்கு தக்கதொரு முன் மொழிவினை எழுதி அணிசெய்த எனது ஆசான் பேராசிரியர், கலாநிதி.அ.சண்முகதாஸ் அவர்களும் இந்நாலை கணினிப் பதிப்பாக வெளியிடுவதில் ஆர்வத்தோடுழைத்த எஸ்.எஸ்.ஆர். பிரிண்டேர்ஸ் உரிமையாளரும் உள்ளூரியர்களும் எனது நன்றிக்குரியவர்கள்.

கலாநிதி. ம. இரகுநாதன்.
39/9 மாணிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னிமாழிய

கவிஞர்கள் ஏன் கவிதைகளை எழுதினார்கள் என்பதை கலாநிதி ம.இரகுநாதனின் இந்நாலைப் படிப்பவர்கள் நன்கு உணர்ந்து கொள்வர். சாதி பற்றியும் பெண்ணியம் பற்றியும், தமிழ் த் தேசியம் பற்றியும் எங்கள் நாட்டுக்கவிஞர்கள் எப்படிப் பாடியுள்ளனர் என்பதை இந்நால் இலகுவான தமிழ் மொழியிலே விளக்குகின்றது. “ஆழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் சாதியம்”, “ஆழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணியம்”, ஆழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் புலப்படுத்தும் தமிழ்த் தேசியம்” என்னும் மூன்று பெரும் கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இந்நால் அமைகின்றது.

ஆழத்துக் தமிழ்க் கவிதை பாரதி கூறிய “சவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற் புதிது, சோதி மிக்க நவகவிதை எந்நானும் அழியாத மகா கவிதை” என்னும் தடத்தினில் சற்றுத் தாமதமாகவே கால் பதித்தது என்று நூலாசிரியர் கூறுகின்றார். அவர் “1942 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் என்ற இலக்கிய அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட “மறுமலர்ச்சி” என்ற இதழில் வெளியான பல கவிதைகள் ஆழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் புதிய போக்கினை வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன.” என்று கூறுவது பொருத்தமாக அமைகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே சாதியம், பெண்ணியம், தேசியம் என்னும் நவீன கருத்துக்கள் எவ்வாறு ஆழத்துக் கவிதைகளிலே புலப்படுகின்றன என்று இந்நாலிலே கலாநிதி இரகுநாதன் விளக்க முற்பட்டுள்ளார்.

ஸம்தது நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடி எனக் கருதப்படுவராகிய மஹாகவியின் “தேரும் திங்களும்” என்னும் கவிதையினை சாதியத்தின் கொடுரேத்தையும் கவிஞரின் பன்முகப்பட்ட ஏக்ககத்தினையும் புலப்படுத்த நூலாசிரியர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். கவிஞர் தா.இராமலிங்கத்தின் “ஆசைக்கு சாதியில்லை” என்னும் கவிதையடிகள் சிலவற்றை தருகின்றார்.

“வேளாளர் குடிப்பிறந்து

பிறர்

ஆசார முட்டையில் மயிர்பிடிக்கும்

மேற்சாதி நான் .....

என்று கூறிக்கொண்டு கள் குடிக்கப் போய் கள்ளுக் கொட்டிலில் “பள்ளர் குடிப்பிறந்தாள் அவருக்குக் கள்ளுடன் காமத்தீயும் ஊட்டுகிறாளாம். இக்கவிதை முடிவிலே நூலாசிரியர் “கெஞ்சி, இரந்து இன்பம் நுகர்ந்த நயினாரின் அநாகரிகச் செயல் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இது வெறுமனே பழி வாங்கும் நோக்கத்திற்காகக் கூறப்பட்டதாகக் கூறமுடியாது. இது சிந்திக்கப்படவேண்டியதே.” என்று கலாநிதி இருக்குநாதன் கூறுவது மிகப் பொருத்தமானது. டானியலுடைய இத்தகைய ஆக்கங்கள் வெறுமனே பழிவாங்கும் நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டன என்று கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் போன்றவர்கள் அக்காலத்திலே பழிசுமத்தியமை எவ்வளவு பொருத்தமின்மை என்பதை இவ்வேளை சிந்திக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்நூலாசிரியருடைய சிறப்பு என்னவெனில் தான் எடுத்துக் கொண்ட மூன்று பாடுபொருள்களையும் சிறப்பாகவும் பொருத்தமாகவும் பாடிய அத்தனை

கவிஞர்களையும் , இனங் கண் டு இந் நூலிலே
ஆவணப்படுத்தியுள்ளமையாகும். ஈழத்தின் மிகச்சிறந்த
கவிஞர்களையெல்லாம் இந்நூலிலே தரிசித்து மகிழும்
ஒரு வாய்ப்பினை ஆசிரியர் எமக்குத் தந்துள்ளார்.
கவிதைகளை அவைக்கறும் கருத்துக்களுக்கேற்ப
எவ்வாறு பகுப்பாய்வு செய்து நோக்க வேண்டும்
என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்நால் அமைகின்றது.

கலாநிதி இரகுநாதனுக்கு என் னுடைய
பாராட்டுக்களையும் ஆசிகளையும் கூறி மேலும் பல
இத்தகைய நல்ல கருத்துள்ள நூல்களை வெளியிட
வேண்டுமெனக் கேட்டு முன்மொழிவினை நிறைவு
செய்கின்றேன்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்,
தகைசார் வாழ்நாட்பேராசிரியர்,
இயக்குநர், ஊடக வளங்கள்,
மற்றும் பயிற்சி நிலையம்,
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.

1. மாதிரித்துறை துமிழ்க் கவிதைகளில் சாதியம்

I

இலக்கியம் மொழியால் உருவாகின்றது. இலக்கியப் படைப்பானி தனது அனுபவங்களுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் மொழியால் உருக்கிகாடுக்கின்றான். அது கவிதையாகின்றது; கதையாகின்றது; நாவலாகின்றது; இன்னும் எத் தனை வடிவங்களிலும் அது வெளிப்படலாம். அவை அத்தனையும் இலக்கியம் என்ற ஒரு வார்த்தைக்குள் கட்டுண்டு நிற்பவைதான். படைப்பாளியின் அனுபவங்களும் உணர்ச்சிகளும் மொழியால் உருக்கிகாடுக்கப்பட்டு இலக்கியமான பின்னர் அது அவனையும் கடந்து அவன் பயன்படுத்திய சொற்களையும் தாண்டி வாசகணோடு உறவு கொள்கின்றது. அற்புதமான கவிதைகள் பலவும் சொல்லாலும் சொல்லுக்கு அப்பாலும் வாசகணோடு உறவாடுவதைக் காணமுடியும். அதுவே கவிதை எனப் புரிந்து கொள்ளும்போது கவிதையை மரபுக் கவிதை, நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை, வசன கவிதை என்றெல்லாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமா என்ற வினா எழுவது நியாயமானதாகவே தோன்றினாலும் எமது நீண்ட கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் தன்மை காரணமாக இத்தகைய பாகுபாடும் நிலைத்துவிட்டது. இதனாலேயே இருபதாம் நாற்றாண்டின் விடியலில்

“கவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது
சொற் புதிது, சோதிமிக்க
நவகவிதை ஏந்நாலும் அழியாத
மகா கவிதை”

என்று உரக்கப் பாடிய மகாகவி பாரதி நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடி யாகப் போற்றப்படுகின்றான். பாரதி மரபை

அறிந்தவன், மரபுக்குள் நின்று கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் உடையவன், ஆனால் அவனது இலக்கிய நோக்கு அவனைப் புதிய வழியில் செல்ல வைக்கின்றது. அதுவே அவனை மகா கவியாகவும் ஆக்கியது. காலத்திற்கேற்ற வகையில் பாரதி புணந்த கவிதைகளே நவீனகவிதைகளாகித் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் புதியதொரு பாதையினையும் திறந்து வைத்தது.

பாரதி (1882 ~ 1921) வகுத்த புதுப்பாதை தமிழ்க் கவிதைக்கு ஆற்றலை யும் புதுவீச்சையும் தந்து நின்றாலும் அந்தப் பாதையில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்களின் தடம் சற்றுத் தாமதமாகவே பதிக்கப்படுகின்றது. ஈழத்தில் இக்கவிதை மரபின் அடையாளங்களை 1940 களிலேயே இனங்காண முடிகின்றது. 1942 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் என்ற இலக்கிய அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட “மறுமலர்ச்சி” என்ற இதழில் வெளியான பல கவிதைகள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் புதிய போக்கினை வெளிக்காட்டுவனவாய்ஸ்னன். இக்கவிதைகளில் நிகழ்கால வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளும் அவை தொடர்பான கருத்தோட்டங்களும் ஏடுத்துக் கூறப்பட்டன, பிரபுத்துவ கால வாழ்க்கை அறுபவங்களை விடுத்து நிகழ்கால வாழ்க்கை அறுபவங்களைப் பாடியபோது கவிதையின் வடிவ அமைப்பிலும் மொழிக்கையானு கையிலும் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1940களில் தோற்றம் பெற்ற இப்புதிய மரபே இன்றவரை ஈழத்தின் நவீன தமிழ்க் கவிதையாக நகர்ந்து வருகின்றது. காலத்துக்கேற்ப உருவெடுத்த இக்கவிதை காலந்தோறும் ஏற்படும் சமூகமாற்றங்களுக்கேற்ப புதிய புதிய உள்ளடக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இந்த வகையில் 1940களின் பின்னர் ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் இடம்பெற்ற மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

சமுதாயப் பிரச்சினைகளான சாதியம், பெண்ணியம், தமிழ்தேசியம் முதலான விடயங்கள் தொடர்பாக ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பார்வை எவ்வாறு அமைந்தது என்பதைத் தேடுவதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பு மிகவும் விரிவானது, கவிஞர்களின் வரிசை மிகவும் நீண்டது, தொகுப்பாக வெளிவந்தவை பல, எனினும் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையினால் இன்று காண அரிதாகிப் போனவையும் பல, இந்நிலையில் இந்த ஆய்வு முழுமை பெறுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை இழந்து விடுவது சாதாரணமானதான். எனினும் பொதுவான சீல போக்குகளை இனங்காட்டும் வகையில் அமைகின்ற கவிதைகள் சீலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

தமிழர் பண்பாட்டின் அடித்தளவுகளாக சாதியும் மதமுமே இருந்து வருகின்றன. சொத்துடைமையும் அதிகாரமும் ஒரு சில சாதிக் குழுக்களிடமே இருந்ததால் அவர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் பின்தங்கிய சில சாதிக்குழுக்களைத் தமது அடிமை குடிமைகளாக்கித் தமது தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இச்சமூகத்தவர்களும் காலங்காலமாக அடிமை குடிமை களாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். கல்வி கற்கும் உரிமை உட்படப் பல்வேறு வகையான மனித உரிமைகள் பலவும் மறுக்கப்பட்டுத் தீண்டத் தகாதவர்களாக கப்பட்டிருந்த இம்மக்கள் மத்தியில் இருபதாம் நாற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் கிளம்பவில்லை. இந்தியாவில் 1920களின் தொடக்கத்தில் உருவான காந்திய அலை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்விலும் ஒருவிதமான ஒளிக்கீற்றைப் பாய்ச்சியது. தமிழ் நாட்டில் பெரியார், அண்ணா, திரு.வி.க போன்ற பலர் தீண்டாமைக்கு எதிரான சமூக இயக்கங்களை முன்னின்று நடாத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு தமிழகத்தோடு மிகவும் நெருக்கமான உறவுகளைக் கொண்டிருந்த ஈழத்தையும் பாதித்தது. ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் 1915 முதல் சாதி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மொதுமொதுவாக ஆரம்பித்தன. 1924இல் ஹன்டி பேரின்ப நாயகத்தினால் முன்னின்று நடாத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பின் செயற்பாடுகளில் தீண்டாமை எதிர்ப்பு முதன்மை பெற்றது. 1927இல் மகாத்மா காந்தி யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டார். காந்தியின் வருகையினால் தீண்டாமை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் புதியதொரு வேகம் உருவாகியது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது.

பல்வேறுபட்ட சங்கங்களை அமைத்து இவர்கள் தமது உரிமைகளுக் காகப் போராட முற்பட்டனர். இச்சங்கங்கள் அணைத்தையும் இணைப்பதாக 1927இல் ஒருக்கப்பட்டோர் ஊழியர் சங்கம் என்ற அமைப்பு உருவானது.

1930களின் நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடது சாரி இயக்கங்களின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. இவ்வியக்கங்களின் செயற்பாடுகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்தியது. இதனால் இவர்கள் இந்த இயக்கங்களுடன் இணைந்து செயற்பட ஆரம்பித்தனர். சர்வசன வாக்குரிமையின் பலத்தால் இவர்கள் உள்ளூர் அரசியலிலும் பங்குபற்றினர்.

1956 இல் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா இலங்கையின் பிரதமராகப் பதவியேற்றார். பண்டார நாயக்காவின் சிந்தனைகள் இடதுசாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டையதாக இருந்ததால் அவர்களும் அட்சியில் பங்கிக்குத்துக்கிளாண்டனர். இந்த நிலையில் தமிழருக்கு கட்சியினால் கொண்டுவரப்பட்ட சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் இலகுவாக நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டர்தியாகவே சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிக்கப்பட்டதையருத்து வடப்பகுதியில் தீண்டாமைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் தீவிரம் பெற்றன. ஆலய நழைவுப் போராட்டங்களும் தேவீர்க்கடைப் பிரவேசங்களும் பரவலாக நடைபெற்றன.

தீண்டாமைக்கு எதிரான சமூக இயக்கநிலை தீவிரம் பெற்றபோது உயர் சாதியினரிடமிருந்து இதற்கான எதிர்ப்பும் கிளம் பியது. இதனால் அங்லயப் பிரவேசங்களும் பெருங்கலவரங்களை உருவாக்கின. ஆலயச் சூழலில் இரத்த அறை பெருகப் பலர் வெட்டியும் துப்பாக்கியால் சுட்டும் கொலை

செய்யப்பட்டனர். வடபகுதி சாதிச் சண்டைகளால் போர்க்களமாகவே மாறியிருந்தது. இத்தகைய சூழலில் அங்கு இலக்கியம் படைத்த பலருக்கும் இதுவே பொருளாகியது. ஓவ்வொருத்தரும் தமது அனுபவங்களையும் கருத்துக்களையும் தத்தம் படைப்புக்களில் பதிவுசெய்தனர். அத்தகைய பதிவுகள் இங்கே அடிய்வு செய்யப்படுகின்றன.

III

சமுத்து நவீன தமிழ்க் கலைதயில் முன்னோடி எனக் கூறப்படுவார் மஹாகவி. இவர் 1940களில் அரூம்பித்து 1971இல் மரணிக்கும் வரை எழுதிக் கொண்டே இருந்தவர். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் சாதியத்தின் பெயரால் நடந்த கொடுரைக்களை நேரில் கண்டும் கேட்டும் அறியும் வரய்ப்பினைப் பெற்ற மஹாகவி தனது ‘தேரும் திங்களும்’ என்ற கலைதயில் சாதியத்தின் கோரமுகத்தினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

ஊர்க்கோயிலில் தேர்த்திருவிழா, தேரின் வடம்பிடித்து இழுக்கவேண்டும் என்ற அடிக்கடி ஒடிவருகின்றான் ஓர் இளைஞன், கவிஞரின் வார்த்தைகளில் சொன்னால் வயிற்றில் உலகத் தாய் நெந்து சுமந்திங்கு நராண்டு வாழ்வதற்காய் பெற்ற மகனே அவனும், ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல் வேண்டும் என்ற இனிய விருப்போடு வந்தவன், வந்து குனிந்து வணங்கி வடம்பிடிக்க முற்பட்டபோது,

“ நில்” என்றான் ஓராள்

“ நிறுத்து ” என்றான் மற்றோராள்

“ புல்” என்றான் ஓராள்

“ புலை” என்றான் இன்னோராள்

“ கொல்” என்றான் ஓராள்

“ கொளந்து” என்றான் வேறோராள்

கல்லெலான்று வீழ்ந்து

கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு

பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு

சில்லென்று செந்நீர் தெறித்து

நிலம் சிவந்து

மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்

.....

முந்தாள் வான முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றம்
அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது! 1

என மஹாகவி இச்சம்பவத்தைக் காட்சிப்படுத்துகின்றார்.
இக்கவிதையினா டாக மனிதாபிமானம் மரணித்துப்போனது
மட்டுமன்றி வானத்து முழு நிலவைத் தொடுவதற்குப் பயன்பட்ட
மனிதனின் அறிவாற்றல்~ மற்றொரு மனிதனின் சாதாரண
உணர்ச்சிகளைக் கூடப் புரிந்து கொள்வதற்குப்
பயன்படவில்லையே என்ற துயர ஏக்கம் ~ அந்த ஏக்கத்தினாடாக
மனிதனின் சிந்தனையைத் தூண்டும் தன்மை என்பவற்றையும்
உணரமுடிகின்றது.

அடுத்து சி.சிவசேகரம் ‘தேவி எழுந்தாள்’ என்ற கவிதையில்
இந்து மதத்தில் வள்ள வருணக் கோட்பாட்டின் வரலாற்றினை
விரிவாக எடுத்துக் கொட்டுகின்றார். வேதத்தை ஏற்றுக்கிகாண்டமை,
சமூகத்தில் அந்தனரை முதன்மையாகக் கொண்ட சாதிப்
பிரிவினையைப் புகுத்தியமை, சாதிக்குள் சாதியாகப் பல பிரிவுகளை
ஏற்படுத்தியமை, பஞ்சமர்களுக்குச் சமூகத்தில் எந்த உரிமையையும்
வழங்க மறுத்தமை, அவர்களைத் தீண்டத் தகாதவர்களாகவே
ஒதுக்கியமை முதலியவற்றையில்லாம் வரிவரியாக எடுத்துக்
கூறுகின்றார். இறுதியில்,

“சாதிகள் வேண்டியதில்லை ~ சொல்லும்
சாத்திரம் உண்டிடனில் இன்றுடனில்லை
நாளை எழும்புவது வையம் ~ நல்ல
நீதியின் முன் இனிப் பேதங்கள் இல்லை” 2
என்கின்றார்.

இவரது மேற்படி தொகுதியிலுள்ள “பஞ்சமர் பாட்டு” என்ற கவிதையில் பஞ்சமர்கள் ஓன்றுபட்டுத் தமது உரிமைக்காகப் போராடுவது காட்டப்படுகின்றது.

“இரந்திவரும் விடுதலையை அடைந்ததுமுண்டோ ~ மனம் இரங்கியதால் சமத்துவத்தை வழங்கிய துண்டோ இனி இழக்க எதுவுமில்லை என்பதறிந்தோம் ~ நம் தலையிழுத்தை மாற்ற மனத் துணிவை யடைந்தோம் அனைவருமே ஒரு குலமாய் ஒரு இனமாக ~ நவ உலகமைக்க நாமெழுந்தோம் பிரம்மதேவனே” 3

இனி இழப்பதற்கு எதுவுமில்லை என்ற நிலையில் எம்மைப் பார்த்து மற்றவர்கள் மனமிரங்கி விடப்போவதுமில்லை, எனவே எது தலையிழுத்தை மாற்றவதற்காக நாங்கள் போராடவேண்டும், போராடி எல்லோரும் ஒரு குலமாகவும் ஒரு இனமாகவும் வாழும் புதிய உலகத்தை அமைக்கப் போகின்றோம் என்று பஞ்சமர்கள் பிரம்மதேவனுக்கு கூறுவதாக இக்கவிதை அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிக்கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டம் வலுப்பிபற்றபோது அலையக் கதவுகள் பலவும் தீர்க்கப்பட்டன, சாதி வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களுக்கும் சுதந்திரமான வழிபாட்டுரிமை வழங்கப்பட்டது. அனால் மாவிட்டபுரம் முருகன் கோயில் நிர்வாகத்தினர் மட்டும் கோயிற் கதவுகளைப் பூட்டியும் அலைய வளவினைச் சுற்றி வேலியமைத்தும் பஞ்சமர்களின் அலைய நழைவைத் தடுத்து நின்றனர். இதனை புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் மாவைக் கோயில் கதவடைப்பு என்ற கவிதை ஏடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“கோயிலைக் கண்டு கும்பிடப் போனோம்
குருக்களும் முகாமையும் குறுகி
வாயிலைப் பூட்டி வேலியும் போட்டு
வளைந்துனைக் காவலில் வைத்தார்

காய்கறித் தோட்ட மோழு காந்
 கால்நடை யோசிறியேங்கள்?
 வாயிலை முகாமை மனத்தினைத் திறந்திதம்
 மனக்குறை தீர்த்தருள் பரணே

நந்தியி னிடத்தைச் சுந்தரர் பிடித்து
 நடுநின்று மறைத்திடமைத் தடுத்தார்
 எந்தையே உனது தரிசன மின்றி
 இராப்பகல் இரங்கிநிற் கிண்றோம்
 மந்திர மூலத் தானம் நின் பிரிவால்
 வறிதுபா மாகிட வெளியே
 வந்திதமக் கருளி மாவைவேல் முருகா
 வழிவழி எமைப்புரந் தருளே” 4

இக்கவிதையில் நந்தியினிடத்தில் நின்று முருகனைப் பார்க்க
 விடாமல் வழிமறைத்த சுந்தரர் எனக் குறிக்கப்படுவர் அடங்காத்
 தமிழர் ஒற்றுமை முன்னணியின் தலைவரான திரு.சுந்தரலிங்கம்
 என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் ஓன்றே குலம் ஓன்றே திறன்
 என்ற கவிதையில் சாதியத்தின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும்
 கொடுமைகளை எதிர்ப்பதுடன் குலம் பார்க்காமல் குணம் பார்த்தே
 மக்களை வகுக்க வேண்டும் என்று பாடுகின்றார்.

வீட்டிற்குள் விடுவதுவும்
 விருந்துக்குப் போவதுவும்
 கூட்டிக் கொண் டுலவுவதும்
 குலஞ்சாதி பார்த்தேநம்
 நாட்டிற்குள் நடக்கிறது
 நாளைக்கே தொடங்கிக்கொண்
 டாட்டங்கள் அத்தனையும்

குணம் பார்த்தே அமையட்டும்

வீட்டுக்குள் தாழ்வுயர்வால்

வேகிறிதம் இனவீடு 5

எனவே சாதியம் ஒழிக்கப்படுவதாலேயே எமது இனம் உயர்வடைய முடியும் என்று இவர் கருதுவதாகத் தெரிகின்றது.

கவிஞர் காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை தனது ‘பாதைமாறியபோது’ என்ற கவிதையில் பிறப்பால் வகுக்கப்பட்ட சாதியை மறுத்து நல்லவை செய்பவர்கள் உயர்ந்தோர் என்றும் தீயவை செய்பவர்கள் தாழ்ந்தோர் என்றும் பாடுகின்றார்.

“ஏதடா சாதி எவன்டா தாழ்ந்தோன்

நல்லவன் உயர்ந்தோன் தீயவன் தாழ்ந்தோன்

அல்லவை செய்வோன் ஆகாத சாதி

பொல்லாத புரிவோன் புன்குல மாவான்” 6

கவிஞரின் ஆவேசக் குரல் அல்லவை செய்தவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்தோராக மதிக்கப்பட்டு வரும் இழிநிலையினைச் சாடுவதையும் உணர்த்துகின்றது. மேலும் தேனாறு என்ற தொகுதியிலுள்ள கவிதையையான்றில் சாதிவெறி சமயவெறி இல்லாத சமுதாயத்தையே இவர் விரும்பிப் பாடுகின்றார்.

சாதிவெறி சமயவெறி சுற்றுமில்லாச்

சன்மார்க்க சாந்திநெறி யோடு சேர்ந்த

நீதிநெறி தவறாத நிலைத்து வாழும்

நேர்மையுள்ள சமுதாயம் ஓன்று தோன்றில்

ஆதிமுத லின்றவரை யாட்டி வைக்கும்

அந்தங்கள் அணுவளவு மில்லாதோடும்

ஏதுவழி யத்தகைய சமூகமிமான்றை

யேற்படுத்த வென்றெண்ணிக் கலங்குகின்றேன்” 7

எனவே சாதிவெறி, சமயவெறி இல்லாத சமுதாயம் உருவாகினாலே பண்டுதொட்டு அனுபவித்து வருகின்ற அந்திகள்

அகன்று புதிய நேர்மையுள்ள சமுதாயம் இருவாகும் என்றும் அத்தகைய சமுதாயத்தை எவ்வாறு இருவாக்கலாம் என்பதே தனது ஏக்கமாகவும் கவிஞர் பாடுகின்றார்.

ஏதா சாதி என்று சாதியை மறுத்தும் சாதிவெறி, சமயவெறி இல்லாத சமுதாயத்தை எவ்வாறு இருவாக்குவது என்று ஏங்கியும் பாடிய கவிஞர் மற்றிராரு கவிதையில் காலம் மாறினாலும் உயர்சாதியல்லாதோரின் மன்றிலையில் மாற்றம் ஏற்படாத நிலைமையினையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். சான்றாக தேனாறு என்ற கவிதையில், மீனவ சமுகத்து இளைஞர்னான தருமன் படித்து வைத் தியராக வரவேண் டும் என்று அவனின் தாய் ஆதசப்படுகின்றாள், ஆனால் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கையினால் அவனின் ஆதச நிராராசயாகின்றது, அப்போது அவனை அவனது சாதியினரே கேளி செய்வதாகக் கவி ஞர் பாடுவதை எடுத்துக் காட்டலாம்.

“தன்சாதித் தொழில்விட்டுப் படிப்பிக்கப் பார்த்தார்

தரித்திரங்கட்ட கேளிந்த தகாத பேராசை

ஹர்க்குருவி பறந்தாலும் கொக்காவதில்லை

உண்மையிது என்றவனின் உறவினரே சொன்னார். 8

இது சமூக யாதார்த்தத்தை உணர்ந்த கவிஞரின் வெளிப்பாடு, சாதியத்தின் மற்றிராரு பக்கம் இவ்வாறு காணப்பட்டாலும் முத்த தலைமுறையினரின் மறை வேராடு இத்தகைய நிலை பெறிதும் மாறி வருவதை உணரக் கூடியதாகவுள்ளது.

கவிஞர் தில்லைச் சிவன் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் சிங்கள அமைச்சர்களுக்கும் சாதி பார்க்காமல் திறக்கப்படுகின்ற ஆலயக் கதவுகள் அந்த ஆலயத்தை ஒரு வாக்க உழைத்த உழைப்பாளர்களுக்கு அதுவும் எமது அயல்வீட்டுக்காரர் களாகவே இருப்பவர்களுக்கு சாதியத்தின் பெயரால் அடைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டிக்கின்றார்.

சாதியில் நீ இழிந்தோனாய் ~ அங்குஞ்
 சதுரர்க் ளடிதாழு தேதினம் வாழ்வாய்
 தீதிலா உன்னயல் வீட்டான் தொட்டால்
 தீட்டிடன்று வாதுகள் புரிவாய்
 அங்கிலன் ஒருவன் வந்துற்றால் ~ உன்றன்
 அலயந் திறந்துள் அழைப்பாய்
 ஒங்குபேர் அரசின் அமைச்சன் ~ எவன்
 ஒருவனோ அவனுக்குன் கோவில் திறப்பாய் 9
 இவ்வாறு உயர்சாதியின்றின் தவறினைச் சுட்டிக்காட்டும்
 கவிஞர் தில்லைச் சிவன் மற்றிராநு கவிதையில்,
 “கோயில்கள் உன்னது சொத்தோ ~ இந்தக்
 கோபுரம் எழுப்பிட யார் உழைத்தார்கள்
 பாவிகள் உங்கட்கு இங்கு ~ என்ன
 பவிசுன்னு திறப்பினை எட்டா” 10
 என்று அங்வேசமாகப் பாடுகின்றார்.

கவிஞர் சேரன், “கோபுரக் கலசமும் பணமர உச்சியும்”
 என்ற கவிதையில் கைதழில் நடைபெற்ற சாதியச் சண்டையினைப்
 பார்த்துத் தமிழர்கள் வெட்கப் படவேண்டும் என்று அங்வேசமாகப்
 பாடுகின்றார்.

“நிர்வாணங் கொண்டு
 தமிழர்கள் அனைவரும்
 தெருக்களில் திரிக!

*****

அலயக் கதவுகள்
 எவருக்காவது முடுமேயானால்
 கோபுரக் கலசங்கள்
 சிதறி நொருங்குக....! ”11

உயர்ந்த நாகரிகமுள்ள தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டிற்கே இழுக்கைத் தரும் வகையில் நடந்துகொண்டதால் அவர்கள் காட்டுமிராண்டி நிலைக்குத் திரும்பி விட்டதாக நினைத்தோ என்னவோ நிர்வாணமாகத் தெருக்களில் திரிய வேண்டும் என்று கவிஞர் பாடுகின்றார். ஆலயக் கதவுகள் தறக்கப்படாவிடின் கோபுரக் கலசங்கள் உடைக்கப்படவேண்டும் எனக்கூறுவதால் ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்களில் வன் முறைகள் புகுந்துவிட்டதையும் கவிஞர் அதை எதிர்க்காத நிலையினையும் உணரமுடிகின்றது.

சேரனின் “மயான காண்டம்” என்ற கவிதை காலங்காலமாக அடிநிலை மக்கள் அடக்கியாடுக்கப்பட்டும் கொலை செய்யப்பட்டும் வருகின்ற நிலையினை ஏடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“.....

உனது அப்பன்,
பணையில் இருந்து தவறி வீழ்ந்ததில்
ஒரு கணப்பொழுதில் வார்த்தைகளிழுந்து
ரத்தமாய் உறைந்தவன்,
அவனது அப்பன்,
செத்துப் போனதும்,
'காய்க்கும் நன்றாய்' என்பதனாலே
மாதுளம் பாத்தியுள் ஆழப் புதைந்தவன்...
இன்று,
ஓன்றுமே இல்லை...
உன்னையும் விட்டினர்.... 12

சாதியத்தின் கொடுமையினால் கொலை செய்யப்பட்ட நன் பன் ஒருவனை நினைத்து வேதனைப்படுவதுபோல அமைந்துள்ள இக்கவிதையில் அவனின் பரம்பரையின்றே இந்த மண்ணுக்கு எருவாகிப்போன எழுதப்படாத வரலாறு கூறப்

படுகின்றது. இக்கிகாடுமைக்குச் சாவுமணி அடிக்கின்ற காலம் வந்துவிட்டது என்பதை உணர்த்துவதுடன் கவிதை முடிகின்றது.

“நீ துயில்க....

அந்தியர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்பதையாவது நான்

அவர்களுக்கு நினைவுட்ட வேண்டும் ” 13

என்பது கவிஞரின் நம்பிக்கையினையே புலப்படுத்துகின்றது.

கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசன் “சங்கிளித்து ஊது தமிழ்ச் சாதி பெருஞ் சாதி” என்ற கவிதையில் அநிலை மக்களின் உறைப்பை அனுபவிப்பவர்கள் அவர்களைச் சாதியத்தின் பெயரால் ஒதுக்கி வைக்கும் கொடுமையை ஏடுத்துக் காட்டுவதுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியபிரமானம் பேசுபவர்கள் மேலை நாட்டில் வெள்ளைக் காரர்களின் முன் கறுப்பர்களாக ஒதுக்கப்படுவதையும் ஏடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“சாதிக் கொடுமைக்கு சமத்துவத்தைக் கொல்கின்ற

சாதிக் கொடுமைக்கு ~ சாக்காடு எப்போது

எங்களுர் தளபதியின் ஏக புதல்வனுக்கு

இங்கிலாந் தாரில் இவன் கறுப்பனென்பதால்

சங்கைக் குறைவாகச் சங்கடங்கள் நேர்ந்துவிடின்

அங்கும் பதறிமிக அலமந்து வெள்ளையனின்

பேதக் குணத்தைப் பிழையுறர்க்கும் ஜயாக்கள்

பூதனையும் கந்தனையும் பொன்னியையும் வள்ளியையும்

திண்ணையிலே கால்வைக்க திருக்கோயில் உள்ளில் வர

ஒண்ணாத வாறுவரை ஒருக்கியடக்கி வைத்துச்

சாதித் திமிரிற் சழக்குரைப்பர், எங்கள் தமிழர்

சாதியோ அழுமாம், தனிச்சாதி, பெருஞ்சாதி” 14

மேலைநாட்டில் கறுப்பனென்று தன்னை ஒதுக்கியபோது அத்திரமுற்ற வனுக்கு தன் சொந்த நாட்டில் தன்னால்

ஒதுக்கப்படுவனின் துயரத்தை ஏன் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை என்ற கவிஞரின் ஏக்கம் இதில் புலப்படுகின்றது. மற்றொரு கவிதையில் கவிஞர் இன, மத, சாதி பேதமற்ற சம்ஹாட்டையே விரும்பிப் பாடுகின்றார்.

சாதி இனம் மதம் பானை குலங்கள்
அதிகய பேதம் அனைத்தும் களைவோம்
மேதினி மிதைவ ரோடும் சமன் நின்று
தீதின்றி ஈழம் திகழ்ந்திடச் செய்வோம் 15
இது கவிஞரின் இன, மத, சாதி பேதங்கள் மீதான வெறுப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கவிஞர் இ.முருகையன், நீதி நால்களைப் படித்து அவை கூறும் நல்ல விடயங்களை அறிவுதற்கு முயற்சி செய்யாதவர்கள் அவற்றில் தமது சாதிப் பெருமைக்குச் சான்று தேடுவதை கொடுமை செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்ட வன் திருக்குறள் படிப்பதுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடுகின்றார்.

“வேறுதன் பொருட் டென்றாலும்
ஒதுதற்கு நாட்டம் இல்லா
உத்தமப் பெரியார் எல்லாம்
சாதிக்குச் சான்று தேடிச்
சாத்திரம் புரட்டுகிறார்
தீதுக்காய் நெடுக வாழ்வோன்
திருக்குறள் படித்தல் போலே.” 16

கவிஞர் சோ.பத்மநாதனின் கவிதையியான்று சாதி எமது சமூகத்தில் எங்கெங்கில்லாம் ஒட்டியிருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டி இவை கூட மாற்றப்படாத நிலையில் சாதி ஒழிப்பு எவ்வாறு அர்த்தமுள்ளதாக அமையும் எனச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

அறப்பாட்ட ஊர்வலம்
தச்சந் தோப்பினில்

ஆரம்பமாகி
 தட்டாதிருவின்
 வழியாகச் சென்று
 வண்ணர் பண்ணையிற்
 பொதுக்கூட்டம்
 தலைவர்
 வெள்ளாம் போக்கட்டி
 வேலாயுத பிள்ளை
 வீடயம்
 சாதி ஒழிப்பு” 17

கவிஞர் தா.இராமலிங்கம் அபைசக்துச் சாதியில்லை என்ற
 கவிதையில் உயர்சாதியினர் சாதி அஶாரம் பார்த்து ஒரு பகுதி
 மக்களைத் தீண்டத் தகாதவர்களாக ஒதுக்கி வைத்தாலும் தீண்டத்
 தகாதெனக் கூறிய பகுதிப் பெண்களிடம் தமது பாலியல்
 பலவீணங்களைக் காட்டும் அநாகரிக்ததை ஏடுத்துக் கூட்டுகின்றார்.

“வேளாளர் குடிப் பிறந்து
 பிறர்
 அஶார முட்டையில் மயிர் பிடிக்கும்
 மேற்சாதி நான்!

.....
 கள் பருகச் சென்றேன்.

‘நயினார் இருங்கள்’ என்று
 பள்ளர் குடிப் பிறந்தாள்
 இட்ட பண்ணங்கிலே
 உட்கார்ந்தேன்’
 பிளாவில் கள் நிறைத்து

தகந்ட்ட

அவள் குனிந்து
காமத் தீரியினிலே
தீக்குச்சி தட்டி வைத்தாள்

..... 18

எனச் சொல்கின்ற கவிதையில் கெஞ்சி, இரந்து இன்பம் நகர்ந்த நயினாரின் அநாகரிகச் செயல் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இது வெறுமனே பழி வாங்கும் நோக்கத்திற்காகக் கூறப்பட்டதாகக் கருதமுடியாது, இது சிந்திக்கப்படவேண்டியதே.

கவிஞர் காசி ஆனந்தன் தமிழருக்க் கட்சியின் இணைஞர் பிரிவின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தவர். தமிழை ஆட்சிப்பேர்மேற்றவேண்டும் என்பது இவரது ஆசை, அந்த ஆசைக்கு இடையூராக இருப்பது சாதி, மத வேறுபாடுகள் என இவர் கருதுவதால் அவற்றை ஆவேசமாக எதிர்த்துப் பாடுகின்றார்.

சாதி மத மென்றும் பேதங்கள் சாயவே

தமிழா ஒன்றுபடு
ஆதி மகளென்றும் தமிழை அரசியாய்
ஆக்கி வாழவிடு

கந்தன் பறையினன் றுரைக்கும் கயவனைக்

கண்ணீர் வர வதைப்பாய்!
இந்துவும் இஸ்லாமியதும் பொருத்தனால்
இருவரையும் உதைப்பாய்

.....
ஒன்று பட்டா தமிழா! உறதுயர்
ஓடப் படை நடத்து

வென்று புகழ் கொண்டு வாடா! விடுதலை

வேண்டும் தமிழுவக்கு. 19

என விடுதலையை வேண்டிப் பாடும் கவிஞர் அந்த விடுதலையை வென் றிடுக்க சாதி, மத பேதமின்றித் தமிழர்கள் ஒன்றபடவேண்டும் என்கிறார். மேலும்,

“உண்டோடா சாதி? எவன் வைத்த சட்டம்

உணர்க நி... தமிழ்நாடு

துண்டு துண்டானால் தோல்விதான் மிச்சம்

துயரம் ஏன்டா தோழா.... 20

எனப் பாடும்போது தமிழ் நிலத்தின் மீதுள்ள பற்றினால் அந்த மன்னைக் காப்பாற்ற மக்களை ஒன்றபடுத்த வேண்டும் என்ற ஏக்கம் புலப்படுகின்றது இவரது கவிதைகள் பலவற்றிலும் இத்தகைய தன்மையைக் காணமுடியும்.

இலங்கையில் 1960களில் ஏற்பட்ட முற்போக்கு இயக்கத்தின் ஏழுச்சியின் விளைவால் இருவான கவிஞர்களுள் சுபத்திரவும் ஒருவர். 1960களின் முற்பகுதியில் கவிஞராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திய சுபத்திரன் தான் சார்ந்து நின்ற முற்போக்கு இயக்கத்தின் கருத்து நிலையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பல கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார், சுபத்திரன் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர், கிழக்கு மாகாணத்தில் சாதியம் யாழ்ப்பாணத்தைப் போல இறுக்கமாகப் பேணப்படுவதில்லை. அங்கு வேளாளர்களின் மேலாதிக்கமோ அடக்குமுறைக் கொடுமைகளோ நிலவுவதில்லை. இந்நிலையிலும் சுபத்திரன் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த சாதிக் கொடுமைகளை எதிர்த்து ஆவேசமாகக் குரல் கொடுத்துள்ளார். 1967இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன மாநாட்டில் வைத்து வெளியிடப்பட்ட சுபத்திரனின் இரத்தக் கடன் என்னும் கவிதைத் திதாகுதி முழுக்க முழுக்க சாதிய எதிர்ப்புக் கவிதைகளையே கொண்டதாகும்.

பொதுவாக இவரது கவிதைகளில் சாதிய அடிப்படைகளை வகுத்துக் கூறும் இந்துமதக் கோட்பாடுகளைக் கண்டிப்பதையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஓன்றினைந்து சாதியத்திற்கு எதிராகப் போராடுவதையுமே காணமுடிகின்றது. சான்றாக செந்தீ என்றும் கவிதையில்,

“சாதித் திமிருடன் வாழும் தமிழனோர்
பாதித் தமிழன்டா ~ அவர்
நீதி தனக்கிகாரு நீதி பிறர்க்கிகாரு
நீதியென் றாடுதடா ~ தமிழ்
நீதிமறந்தவர் எந்த மதத்தினிற்
சாதி படித்தனரோ ~ அதை
மோதி யுடைப்பது தாலெனாரு பாதையின்
ஹோதி எழுந்திடுவாய்

அந்த மனிதனும் இந்த உலகினின்
சொந்த மனிதன்டா ~ அவன்
இந்த உலகினில் வந்து கிடப்பது
நொந்து கிடந்திடவோ ~ அட
இந்து மதத்தினுக் கிந்த நிலைதனைத்
தந்தது எந்தமறை ~ அது
வெந்து மடிந்திட உந்தி எழுந்திடும்
செந்தீ எழுந்திடுவாய் 21”

இங்கு கவிஞர் அறத்தை, நீதியை மறந்து மதத்தின் பெயரால் சாதி வேறுபாடு கூறுகின்றவர்களைப் பாதித் தமிழர்கள் என்றும் நீதியை மறந்தவர்கள் மதத்திடம் படித்த சாதியை மோதி உடைக்க வேண்டும் என்றும் இந்து மதத்திற்கு இந்த சாதிப்பிரிவினையை வழங்கிய வேதத்தை ஏரித்திட செந்தீ எழுந்திட வேண்டும் என்றும் பாடுகின்றார். செந்தீ என்று கவிஞர் கூறியது இடது சாரி இயக்கச்

சார்பின் வெளிப்பாட்டினையே காட்டுகின்றது.

மேலும், ஒருக்கப்பட்ட மக்களை விடுதலைப் போராட்டப் பணி எதிர்பார்த்திருக்கின்றது என்றும் அரிவாளைச் சின்னமாகக் கொண்ட தொழிலாளர் படையணி உனது விடுதலைக்காகப் போராட வருகின்றது: அதில் இணைந்துகொள் என்றும் இம்மக்களுக்கு இவர் அறைகூவல் விடுக்கின்றார். இதனையே ‘நெஞ்சை நிமிர்த்திருவாய்’ என்ற கவிதை உணர்த்துகின்றது.

“பாளையைச் சீவிடும் கையைப் புதுப்பணி

பார்த்துக் கிடக்குதடா ~ புது

நாளைப் படைத்திடும் நாளில் வரும் பகை

நாய்களைச் சீவிடவே ~ அரி

வாளைச் சுமந்திடுந் தோழர் உனதணி

வந்து நெருங்குகிறார் ~ அவர்

தோளைப் பல தொழி லாற்றிடும் தோழர்கள்

தொட்டு நெருங்குகின்றார்” 22

இதன் அடுத்த பாடல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக முடப்பட்டிருக்கும் கோயிற் கதவுகளை உடைக்கும் பெரும் படையணியின் வருகையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“கோயிற்கதவுகள் முடிக்கிடப்பது

கண்டு எழுந்திருவாய் ~ மத

வாயிற் கதவினைக் காலப் பெருங்கடல்

வந்து அடிக்குதடா ~ எழு

பாயிற் கிடந்தது போதும் உனதணிப்

பாசறை வென்று வரும் ~ மத

நோயிற் பீடித்தது போரில் முறிந்தது

நெஞ்சை நிமிர்த்திருவாய்” 23

இங்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஓன்றினைந்து தமது உரிமைக்காகப் போராடும் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கான அழைப்பே

விடுக்கப்படுகின்றது.

சுபத்திரன் கீழ்க்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர் எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சாதியக் கொடுமைகளையும் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களையும் ஆற்வத்தோடு நோக்கியவர், அவர்களின் போராட்டங்களில் மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருந்தவர், இதனை ‘சங்காணக்கிளன் வணக்கம்’ என்ற கவிதை நன்கு உணர்த்துகின்றது. 1967இல் யாழ்ப்பாணத்து சங்காண எனினும் இடத்தில் நடைபெற்ற தேனீர்க்கடைப் பிரவேசப் போராட்டம் பெருங்கலவரத்தில் முடிந்தது, அயற் கிராமமான நிச்சாமத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடிசைகள் ஏரிக்கப்பட்டன, பலர் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பலியாகினர். இந்நிலையில் அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஓன்றுபட்டு நின்று போராடித் தமது ஓற்றுமையின் தீர்த்தை வெளிப்படுத்தி நின்றவர்கள் சங்காணை, நிச்சாமம் கிராமத்து மக்கள் அந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தை வையாகக் கொண்டு ‘சங்காணக்கிளன் வணக்கம் என்ற கவிதையைப் பாடியிருந்தார்.

சங்காணக் கென் வணக்கம்

சரித்திரத்தில் உன்நாமம்

மங்காது யாழுகத்து

மண்ணிற் பல காலம்

செங்குருதிக் கடல் குடித்து

செழித்த மதத்துக்குள்

வெங்கொடுமைச் சாக்காடாய்

வீற்றிருந்த சாதியினைச்

சங்காரஞ் செய்யத்

தனைத்தெழுந்து நிற்கின்ற

சங்காணக் கென் வணக்கம்

கோடிலெனும் கோட்டைக்குள்
 கொதிக்கும் கொடுமைகளை
 நாயினியும் நிக்க
 நன்றிப் பெருக்கோடு
 வாயினிலே நின்று
 வாழ்த்தும் பெருஞ்சாதி
 நாய்கள்..... வாலை
 நறுக்கி ஏழுந்தாய்
 சங்கையிலே நீ யானை
 சங்கானை... அந்தச்
 சங்கானைக் கென் வணக்கம்!
 எச்சாமம் வந்து
 எதிர் நழைந்தாவும்
 நிச்சாமக் கண்கள்
 நெருப்பெறிந்து நீராக்கும்

குச்சுக் குடிசைக்குள்
 கொலுவிருக்கும் கோபத்தை
 மெச்சுக்கிறேன் சங்கானை
 மண்ணுள் மலர்ந்த
 மற்ற வியட்நாமே உன்
 குச்சுக் குடிசைக்குள்
 கொலுவிருக்கும் கோபத்தை
 மெச்சுக்கிறேன்! மெச்சுக்கிறேன்! 24
 கவிஞர் குச்சுக் குடிசைகள் எல்லாமே போர்க்கோலம்
 கொண்டு நின்றதை எண்ணிச் சங்கானையை மற்றுமோர்
 வியட்நாமாகவே காண்கின்றார்.

முற்போக்கு இயக்கத்தின் சர்பாக நின்ற கவிதை பாடிய
 மற் றொரு கவிஞர் பசுபதி. இவர் யாழ் ப் பாணத் துப்
 பருத்தித்தறையிலிவள்ள வராத்துப் பனை என்னும் கிராமத் தீல்
 பிறந்தவர். காலங்கிசன்ற தமிழிஞர் கந்தமுருகேசனாரிடம் கல்வி
 கற்றவர், கல்வி கற்ற காலம் முழுவதும் சாதிக் கொடுமையை
 எதிர்நோக்கியவர், இதனால் இளமையிலேயே சாதியத்திற்கு எதிரான
 உணர்வுளால் தூண்டப்பட்டவர், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை
 இயக்கங்களில் உறுப்பினராக இருந்து செயற்பட்ட வர். இலங்கை
 கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்து ஒடுக்கப்பட்ட
 மக்களின் விடுதலைக்காகத் தனது இறுதிவரை போராடியவர்,
 ‘தான்தோன்றிக் கவிராயர்’ என்ற புனைபெயரில் நூற்றுக்கணக்கான
 கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது கவிதைகள் ‘புதுயுகம்’ என்ற
 தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. இத்தொகுப் பில் உள்ள
 கவிதைகளில் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்ற பகுதியில் வருகின்ற
 கவிதைகள் சாதியத்திற்கு எதிரானவையாகும். சுபத்திரன் போல
 இவரும் வர்க்கப் போராட்டத் தையே சாதியத்திற்குத் தீர்வாகக்
 கூறுகின்றார். பொதுவுடைமைக் கொள்கையால் ஏழை ~
 பணக்காரன் என்ற நிலை மட்டுமன்றி சாதிமுறையும் மொழிச்
 சண்டையும் கூட இல்லாமற் போய் விடும் என்பது இவரது
 கருத்து. இதனையே “‘முடிமறைக்காதீர்’” என்ற கவிதை
 புலப்படுத்துகின்றது.

“

சேரும் பொருள் வளத்தால் செல்வம் சமனாக்க

சாரும் பொதுவுடைமை! சாதிமுறை ஓழியும்!

பேசும் மொழிச் சண்டை பேரற்றுப் போய் விடுமே!

கூசும் குறைசேர, கொள்கை நிலைத்துவிடும் 25

கவிஞர் சுமுதாயப் பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் முடிவுக்குக்
 கொண்டுவர பொதுவுடைமைச் சமூக அமைப்பினாலேயே முடியும்

எனக் கருதுகின்றார். அதுவே அவரது கணவாகவும் உள்ளது. 1960களில் இடுகாரிச் சிந்தனைகளில் பற்று வைத்த தமிழர்களின் நம்பிக்கையும் இதுவே, அனால் 1980களில் இந்த நம்பிக்கை சிதைவடைந்து வருவதையே காணமுடிகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் மு.தனையசிங்கத்தின் சிந்தனைகள் காத்திரமானவை. இலகுவில் எவ்ராலும் புறந்தள்ளிவிட முடியாதவை. மு.தனைய சிங்கத்தின் வழியில் வந்தவர்களே மு.பொன்னம்பலம், சு.வில்வரத்தினம் போன்ற படைப்பாளிகள். இவர்கள் மூவரும் யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுகப் பகுதியிலுள்ள புங்குடுத்தீவுச் சேர்ந்தவர்கள், குடும்ப உறவினர்கள், ஆசிரிய மாணவத் தொடர்பாலும் பிணைக்கப்பட்டவர்கள். இத்தகைய உறவின் நெருக்கம் இவர்களின் சிந்தனையிலும் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்த வாய்ப்பாகியுள்ளது. அணிநிலையில் நின்ற நோக்கும்போது இவர்கள் மூவரும் ஒத்த சிந்தனையுடையவர்கள், மார்க்கிய மற்போக்கு அணியினரோடு பல விடயங்களில் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள், மற்போக்கு அணியினர் சமுதாய விடுதலைக்கு வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பொதுவுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பையும் மட்டுமே தீர்வாகக் கருதினர், மு.தனையசிங்கத்தின் வழியினர் மனிதனின் புறவிடுதலையை மாத்திரமின்றி அகவிடுதலையையும் கருத்திற்கொண்டு தமது சிந்தனைகளை விரித்துச் செல்கின்றனர். மு.பொன்னம்பலத்தின் “தமிழீழ மக்கள்” என்ற கவிதையில்,

“நாங்கள் கோயில் கட்டுவோம்,

கும்பிடுவோம்

ஓழுக்க வேலிகள் சுற்றி அடைப்போம்

சாதி வரவு பார்த்த பின்னரே

தண்ணீர் செம்பு சபையில் எடுப்போம்

ஏழை ஒருவன் இரந்து வந்தால்
 எச்சில் கையால் காகமும் கலையோம்
 இங்குதான் நமக்கு எல்லாம் இருண்டது.
 இந்த இருட்டில்
 எமது ஒழுக்கம்
 எமது பண்பு
 எமது கடவுள்
 எமது விடுதலை
 எல்லாம் புழுங்கி அவிந்து நாறுதே,
 எங்கள் விடுதலைச் சுக்தியும் இதனால்
 கயமை யற்றுத் தன் கற்பழிந்ததே. 26

இது தமிழர்களின் சாதியபிமானத்தையும் ஏழைகளுக்கு
 இரங்காத கொடிய மனிலையையும் எடுத்துக் காட்டி இத்தகைய
 மனிலை மாறுவிவரை எமக்கு விடுதலை சுத்தியமாகாது என்பதை
 உணர்த்துகின்றது.

“திருமுக்கில் நம் தேசம்” என்ற மற்றிறாரு கவிதையில்
 தமிழ் பேசும் இனமனைத்தும் ஒன்றாய் இணைந்து நின்று
 மேற்கொள்ளும் தேச விடுதலைப் போராட்டம் எடுத்துக்காட்பபட்டு,
 இப்போராட்டச் சூழலில் காலங்காலமாக தீண்டத் தகாதவர்களாக
 எம்மால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நாம் செய்த
 பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் தேடும் வகையில் திருமுக்குச்
 செய்யப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

திருமுக்கு! திருமுக்கு!
 நம் உரிமைப் பெருங்கோயில் திருமுக்கு!
 திருமுக்கு! திருமுக்கு!
 தமிழ்பேசும் இனமனைத்தும் பங்கிக்குப்பு!
 முழுநாடே திரண்டிடமுந்து
 விடுதலையின் புதுமுர்த்தம் அட்டியிடும்

திருமுழுக்கு!

புதுமரபு, புது இறைமை
கொடியேற்ற விழாவுக்காய்
நம் உரிமைப் பெருங்கோயில் திருமுழுக்கு!

.....

காலங்காலமாய் நாம்
கட்டிவந்த பாவமுட்டைகளை
கழுவ இதோ ~ திருமுழுக்கு! திருமுழுக்கு!
தீண்டாதார் என்றும்
சிறுபான்மை இனிமன்றும்
தள்ளிவைத்த சண்டாளர் சட்டங்கள்
தகனமுறும் திருமுழுக்கு! திருமுழுக்கு!
நம் புதிய தலைமுறையின் தியாக நீரால்
நாம் ‘துடக்கு’ கழிக்கின்ற
நம் உரிமைப் பெருங்கோயில் திருமுழுக்கு! 27

கவிஞரின் பிராயச்சித்தம் தேடும் திருமுழுக்கு தேச
விடுதலைக்கு முந்தியது, திருமுழுக்கில் தோய்ந்திதழுந்து மக்கள்
அனைவரும் ஒன்றாய்க் கூடிநின்ற தமது தேசத்தின்
விடுதலைக்காகப் போராடும் திருமுழுக்கே இது. கவிஞரின் கனவு
இதுவானாலும் சழுக யதார்த்தம் இக்கணவை நனவாக்க உதவுமா
என்பது இன்னும் வினாவாகத்தான் தெரிகின்றது.

ச.வில்வரத்தினத்தின் ‘ஸ்தலபுராணம்’ என்ற கவிதையில்
சாதியக் கொடுமை கனுக்கு ஏதிராக நடைபெற்ற போராட்டங்களால்
அலையக் கதவுகள் திறக்கப் பட்டாலும் சாதி ஒழிந்தலிடாத நிலை
காட்டப்படுகின்றது.

“சாதி இன்னும் ஒழிந்த பாடில்லை
நீதி முற்றாய் நிமிரவேயில்லை
சட்டத்தையும் மீறிச் சுழித்து

சாதிக் தழப்பு வாழவே செய்யுது” 28

எனக்கூறிய கவிஞர் சாதியமைப்பை ஒழிப்பதற்கான வழிமுறையை அடுத்த அடிகளில் கூறுகின்றார்.

“சட்டத்தைக் காக்கும் அமைப்புக்களோ

முட்டுக் கட்டைப் பிற்போக்காயின

அமைப்பின் கட்டுகள் அறுபடாத வரை

சட்டம் வெறும் சடலமே

அதனால்

அமைப்பை மாற்றி அமைத்தல் அவசியம்” 29

அதாவது சட்டங்களால் பயனில்லை, சட்டங்களைக் காக்கும் அமைப்புக்களும் பயனற்றவையாகவே உள்ளன, எனவே அமைப்பையே மாற்றவேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். தொடர்ந்து வரும் அடிகளில் அமைப்பை மாற்றுவது என்பதற்கான விளக்கம் கூறப்படுகின்றது. இவர் சமுகத்தின் புற அமைப்பை மட்டுமன்றி அக அமைப்பையும் மாற்றுவது அவசியம் எனக் கூறி அவற்றை மாற்றும்போதே விடுதலை சாத்தியமாகும் எனப் பாடுகின்றார்.

“.....

அகமும் இடலும் ஆலயம் ஆகும்.

வாழும் மனிதர் தெய்வங்கள் ஆவர்

வாழ்க்கையே கலையும் வழிபாடும் ஆகும்

வாழ்க்கையே கலையும் வழிபாடுமாகி

வாழும் மனிதர் தெய்வங்களாக

சாதி வர்க்கங்கள் இவை தாண்டப்படுமே

சாதி வர்க்கங்கள் தாண்டுதலென்பது

சத்தியத்தோடு ஒன்றுதல் தானே.

சமுகம் முழுமையும்

சத்தியத்தோடு ஒன்றுதல் நிகழ

சத்திய நூனம் பொது உடைமை ஆகும்

பொருளாதாரப் பொது உடைமைப் போக்கின்

பூரணத் தோற்றமும் அங்கே பிறக்கும்” 30

எனவே அறியாமை நீக்கி, அகத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டு உடலும் ஆலயமாகி மனிதர்கள் தெய்வமாகத் தெரியும் நிலை ஒருவாகும்போது சாதி, வர்க்கம், தனியுடைமை போன்ற அனைத்தும் ஒழிந்து போய்விடும் என்பது கவிஞரின் கருத்தாகத் தெரிகின்றது.

சாதியத்திற்கு எதிராகப் போராட்டங்கள் நடாத்தியதையும் சாதிக் கொடுமை யைத் தகர்ப்பதாக இளைஞர்கள் சபதம் எடுத்து நின்றதையும் வீதிகள் தோறும் ஊர்வலங்கள் நடாத்தி வெற்றிவிழாக் கொண்டாடியதையும் இப்போது அந்த வீதியையே அந்நியரிடம் இழுந்து எல்லாமே அர்த்தமற்றதாகிப் போனதையும் நினைத்துப் பார்ப்பதாக கவிஞர் ஜெயபாலனின் கவிதையியான்று அமைகின்றது.

“அந்த நாடகளில்

சாதி அரக்கனைப் போருக்கழைத்து

வீதிகள் தோறும் வெற்றி ஊர்வலம் வந்தோம்
பின்னர் வந்த அந்நியரிடத்தில்

எமது வீதியை நாங்கள் இழுந்தோம்

தமிழரை விற்று

அமைச்சர் பதவி ஆள் அணி அம்பு

பொலிஸ் படை என்று

தளபதியர்கள் முடிபுணைந்தாண்ட

யாழ்ப்பாணத்தின் பொற்காலத்தில்

“இரத்தம் தோய்ந்த நெற்றிகளோடும்

இரத்தம் தோய்ந்த கொடிகளோடும்

சாதிக்கொடுமை தகர்ப்பது என்று

தோழர்களோடு ஊர்வலம் வந்து

இப்புல்வெளியில் ஒருநாள் திரண்டோம்
சபதங்கள் எடுத்தோம்.

.....

அன்று எமக்கு வீதிகள் இருந்தன
அன்று எமக்குப் புல்வெளி இருந்தது
பின்னர் வந்த அந்நியரிடத்தில்
எமது வீதியை நாங்கள் இழந்தோம்” 31

முடிவாக, தமிழர் சமூகத்தில் மிகவும் சிக்கலானதாகவும் பிரச்சினைக்குரிய தாகவும் இருந்து வருகின்ற சாதியம், ஈழத்தில் குறிப்பாக யாழிப்பாணத்தில் 1960களில் பாரிய சவாலை எதிர்நோக்கியது. அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்கள் பல்வேறுபட்ட புறச் சூழ்நிலைகளின் பலத்தோடு தமது உரிமைகளுக்காகப் போராட முற்பட்டனர், இதேவேளை அடக்குவோரும் தமது கோரமுகத்தைக் காட்டித் தமது அதிகாரத்தை நிறுவமுற்பட்டனர். இதனால் யாழிப்பாணம் போர்க்களமாகவே மாறியது. இத்தகைய சூழலில் கவிதை பாடிய பலருக்கும் சாதியப் போராட்டங்களே மையக் கருவாக அமைந்தது. இவ்வாறு சாதியம் தொடர்பாகக் கவிதை பாடியவர்களில் ஒருசாரார் மனிதாபிமான அடிப்படையில் சாதியத் தின் பெயரால் மறுக்கப் பட்ட உரிமைகளை வழங்கவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினர். தமிழ் அரசியற் கட்சிகளின் பின்னணியில் நின்று கவிதை பாடிய சிலர் சாதியம் தமிழினத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் தடையாக உள்ளது. எனவே அதை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தினர், எனினும் இவர்கள் அதை எவ்வாறு ஒழிக்கலாம் என்பதற்கான ஆலோசனைகள் எதையும் கூறவில்லை. இடதுசாரி இயக்கங்களில் இணைந்து நின்ற கவிஞர்கள் சாதியக் கொடுமைகளை ஒழிப்பதற்கு வர்க்கப் போராட்டமும் பொதுவுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பும் அவசியம் என வற்புறுத்தினர். மற்றொரு சாரார் சட்டத்தாலோ, வர்க்கப் போராட்டங்களாலோ மட்டும் சாதியம் ஒழிந்துவிடாது அது ஒழிவுற்குப் புறச் சூழல் மட்டுமன்றி அகச் சூழலும் மாறவேண்டும். அதாவது மக்களின் மனங்களிலும் மாற்றம் அவசியம் என்ற அடிமீகம் சார்ந்த கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். இவர்கள்

மு.தலையசிங்கத்தின் வழியினர்.

எனவே சாதியம் ஓழிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் கவிஞர்கள் பலரும் ஒத்த கருத்துடையவர்களாகவே இருப்பினும் அதை எவ்வாறு ஓழிக்கலாம் என்பதிலேயே இவர்களின் கருத்துக்கள் மாறுபடுகின்றன. சமூக யதார்த்த நிலையோடு நின்ற சிந்திக்கும்போது புரச் சூழலின் மாற்றம் நீண்டகாலத்தில் அகச் சூழலிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த உதவலாம் என்பதால் திட்டமிடப்பட்டு எமது சமுதாயத் தின் புரச் சூழல் மாற்றப்படவேண்டியது அவசியம் என்றே கருதமுடிகின்றது, எனினும் இதன் சாத்தியப்பாடு ஜயத்திற்கிடமானதே.

அழக்குறிப்புக்கள்

1. எம்.ஏ.நம:மானி,
அ.யேசுராசா (தொகுப்பாசிரியர்), பதினோரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள், இரண்டாம் பதிப்பு 2003, காலச்சுவரு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், ப.30-31 மகாகவி ~ தேரும் திங்களும் தேவி எழுந்தாள், 1991, சுந்தரசியன் புக்ள், சென்னை.
2. சி.சிவசேகரம், மேலது ப.16
3. " , 20ஆறும் நாற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள், (தொகுப்பாசிரியர்)2006, யூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, கொழும்பு ப. 325, ஏ.பிரயதம்பிப்ரின்ஸை, மாவைக்கேரயில் கதவடைப்பு.
4. நீ பிரசாந்தன் ச.வே.பஞ்சாட்சரம், ச.வே.பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள், முதலம் தொகுதி, 2002, யாழ் ~ லக்கியவட்டம், யாழ்ப்பாணம் ~ ப. 42.
5. காரை.சிசு.சுந்தரம்பின்ஸை, பாதை மாரியபோது, 1986 வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்~ ப.14
6. காரை.சிசு.சுந்தரம்பின்ஸை, தேனாறு, 1968, யாழ் இலக்கிய வட்டம், யாழ்ப்பாணம், ப.33
7. " , மேலது ப.45
8. " , தில்லைச் சிவன் கவிதைகள், 1998, யாழ்ப்பாணம், ப.64.
9. தில்லைச் சிவன், நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு, 2000, காலச்சுவரு பதிப்பகம், நாகர்கோயில், ப.39 பதினோரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்.அ.யேசுராசா மேலது. ப.191
10. சேரன், மயான காண்டம் ~ சேரன்
11. எம்.ஏ.நம:மானி, அ.யேசுராசா மேலது, ப.19
- (தொகுப்பாசிரியர்)
13. " , (தொகுப்பாசிரியர்)

14. சில்லையூர் செல்வராசன், கிள்லையூர் செல்வராசன் கவிதைகள், தொகுதி I, 1997, அதிசயன் பதிப்பகம், கொழும்பு, ப.56
15. „
16. இ.முருகையன், மாடும் கமிறுகள் அறுக்கும், 1990, சென்னை புக்ஸ், சென்னை, ப.102
17. சோ.பத்மநாதன் சாதியூரிப்பு, வெளிச்சம் மார்க்டி 1992, கலை இலக்கிய சமூக இதழ், தமிழ்நிலைப்படிகள், மாற்பாணம்.
18. எம்.ஏ.நுஃமான், பதினேராரு சமூத்தக் கவிஞர்கள் அ.யேசுராசா ப.135, தா.இராமலிங்கம் - அதைசக்குச் சாதியில்லை
19. காசி ஆணந்தன், காசி ஆணந்தன் கவிதைகள், முதல் தொகுப்பு, 1998, புதிய பதிப்பு மாணவர் புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, ப.37
20. „ தமிழன் கணவு, 1992, சாளரம் வெளியீடு, இலங்கை, ப.29
21. சுபத்திரன், சுபத்திரன் கவிதைகள், 1997, பூவரசுகள் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு, ப.118
22. „ மேலது, ப.119, நெஞ்சை நிமிர்த்திஞ்சுவாய் மேலது, ப.119
23. „ மேலது, ப.17, சங்காணக்கிளன் வணக்கம் புது உலகம், 1965, எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், கொழும்பு, ப.69
24. „ காலி லீலை, 1997, தவணி, சென்னை, ப.95
25. பசுபதி, மேலது, ப.134, திருமுக்கு அகங்கலூம் முகங்கலூம், 1985, அலை வெளியீடு 7, மாற்பாணம், ப.76-77, ஸ்தலபுராணம்
26. மு.பொன்னம்பலம், மேலது ப.77
27. „ மேலது ப.78
28. ச.வில்வரத்தினம், 20ஆம் நாற்றாண்டு சமூத்து தமிழ்க் கவிதைகள், ப.447, வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், நமக்கிளன்பெராரு புல்வெளி.
29. „
30. „
31. யீ. பீரசாந்தன் (தொகுப்பாசிரியர்) மேலது ப.78

2. முத்துக் கலிமீக் கவிதைகளில் பெண்ணியம்

II

அதனும் பெண்ணும் இனைவதாலேயே உலக இயற்கை
இன்னும் உயிர்ப்போடு இயங்கி வருகின்றது. இந்த இயற்கையில்
அணின் பங்கை விடப் பெண்ணின் பங்கே மிகவும் அதிகமாகும்.
மற்றிராகு உயிரை உற்பத்தி செய்வதிலும் பாலுட்டி வளர்ப்பதிலும்
பெண் அற்றகின்ற பங்களிப்பு அணால் நிரப்பப்பட முடியாத
ஒன்றாகும், எனினும் சமூகத்தில் அதனும் பெண்ணும் சரிசமாகக்
கருதப்படுவதில்லை. பெண் அதனை விடக் குறைவானவளாகவே
மதிக்கப்படுகின்றாள். உலகப் பொதுவான இந்நிலை தமிழர்
பண் பாட்டிற்கும் விலக்கானதல்ல. தமிழர் பண் பாட்டின்
தொன்மையை ஏதுத்துக்காட்டும் தொல்காப்பியம்,

“பெருமையும் உருவும் அடிக்கால மேன்”

(கொல்.பொ.களவியல்.95)

என்று அணின் இலக்கணத்தையும்
அச்சமும் நானும் மடனும் முந்தறுதல்
நிச்சமும் பெண்பார் குரிய என்ப”

(கொல்.பெரு.களவியல் 96)

என்று பெண்ணின் இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றது.

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ (சுறன் 972) எனக் கூரிய வள்ளவரும் பெண் பற்றிக் கூறும்போது,

தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகை சான்ற

சௌகாத்துச் சோர்விலான் பெண் (குறள் 56)

அதாவது தன்னைக் காத்துக்கொள்வதோடு தனது கணவருக்குரிய பணி கணையும் சரிவரச் செய்து வருபவனே பெண் என்று கூறுகின்றார். திருக்குறளின் பின்வந்த நீதி நால்கள்

பலவும் வள்ளுவரின் கருத்தை அனுசரித்து பெண்ணை ஆணின் வழியில் ஒழுகவேண்டியவளாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஈழத்திலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை அறங்கித்த அறங்கமாக நாவலர் பெண்கள் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்கள் அறநீதி நால்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. இவரது பால பாடத்தில், “பெண்களுக்கு விவாகமே உபநயனமாகும். கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தலே குருவழிபாடாகும். சமையல் முதலிய வீட்டு வேலைகளே அக்னி காரியமாகும்” 1 “பெண் கள் இளமைப் பருவத்திலே பிதாவினாலும், பெண்வனத்திலே கணவனாலும், மூப்பில் புத்திரினாலும் காக்கத்தக்கவர், ஆகையால் ஒருபோதும். பெண்கள் சுவாதீனரல்லர்.....தகப்பன், கணவன், பின்னைகள் இவர்கள் இல்லாமல் தனித்திருக்க விரும்பும் பெண், பிறந்த குலம், புகுந்த குலம் இரண்டுக்கும் வசையை உண்டாக்கிவிடுவாள்” 2

என்கிறார். எனவே பெண்கள் ஆண்களைச் சார்ந்து வாழவேண்டியவர்கள் என்பதும் கணவனுக்குப் பணி விடை செய்தலே அவர்களது கடமை என்பதும் இவரது கருத்தாக உள்ளது என்பது தெளிவாகும்.

நாவலரின் காலத்தின் பின் ஈழத்தமிழர்களிடையே சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பரப்பிய கல்வியாளர் என்ற கணிப்புக்குரிய பாவலர் துரையப்பா பின்னையும் பெண்கள் தொடர்பான விடயத்தில் பாரம்பரியமான கருத்து நிலையினையே கொண்டிருந்தார். இவரது யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்பியில் உள்ள பின்வரும் பாடல்களை இதற்குச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

“நாண்மட மச்சம் பயிர்ப்பின வான்றோர்

நவிலு மரும் லட்ச ணங்கள் சற்றும்

புண்டில ராய்ச்சில நவீனஸ் தீரிகள்

புரிசெயல் கேள்டி சங்கமின்னே” 3

அறண்களுக் குந்தமக் குமியன்வித் யாசமிமன்
நார்க்கு மஞ்சாத வகந்தை கொண்டு
வீண்கங் கணங்கட்கும் பெண்களா லிந்நாடு
வெட்க மடையுமே சங்கமின்னே” 4

“வீட்டினிற் சீவிய மின்பம் நிறைந்து:
விளங்குதற் கேற்ற சுகிர்தகலை
ஜாட்டுதல் போதும் பி.ஏ. எம்.ஏ பட்டம்
உதவாது பெண்கட்குச் சங்கமின்னே.” 5

பாவலர் சமூக சீர்திருத்தவாதியாகக் கணிக்கப் பெற்றாலும் பெண் கள் தொடர்பான கருத்து நிலையில் அவர் பிறபோக்குவரதியாகவே செயற்பட்டிருக் கின்றார். பாவலர் இவ்வாறான கருத்தை வெளிப்படுத்தியபோது ஈழத்தில் அவரின் சமகாலத்திலேயே பெண்களின் அடக்குமுறைக்கு எதிரான குரல் ஒலித்திருக்கின்றது. இதனை திருகோணமலையைச் சேர்ந்த புலவரான தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தத்தை விடுதாது என்னும் பிரபந்தத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இவர் பெண்கள் கல்வி கற்பதை வலியுறுத்தியும் அவர்களைக் கூட்டிற் பசுங் கிளிபோல வீட்டில் அடைத்து வைப்பதை எதிர்த்தும் குரல் எழுப்பியுள்ளார்.

“கல்விநலம் பெற்றனரேற் காரிகையார் காதலர்க்குச் சௌல்லாநந்ற் றணையன்றோ தொல்லுலகு சிறக்குமன்றோ மெல்லியர்பாற் கல்விவிரும் பாத வீணவெலாம் எல்லையிலா விண்படைதற் கிடையுவென் றேமியம்பாய் .....” 6

“கூட்டிற் பசங்கிளபோற் கோதையரை வியப்பிபாழுதும்
வீட்டி லடைத்துவைக்கும் விரகிலஞக் கியாதுரைப்போம்
யூட்டித் திறந் தெடுக்கும் பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டோர் நகைப்பதவுங் கேட்டிலரோ பைங்கிளியே
.....” 7

ஸழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரிடமிருந்து கேட்ட இக்குரல் ஸழத்திற்குப் புதியது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, ஸழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களிடையே முன் முதலில் பெண் விடுதலைக் கோஷத்தை முன்வைத்தவர் இவரே எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸ எனவே தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையுடன் ஸழத்தில் நவீனத்துவம் சார்ந்த சிந்தனை ஆரம்பித்துவிட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. எனினும் இது நிறுவனமயப்பட்ட ஒன்றாகவன்றித் தனிமனித முயற்சியாகவே உருவாகியது. இதனாலேயே இக்குரல் ஓங்கி ஒலிப்பதற்கான வாய்ப்பினையும் இழுந்து நின்றது.

மேற்குலகில் பத்திராண்பதாம் நாற்றாண்டில் பெண் விடுதலை தொடர்பான நிறுவனமயப்பட்ட சிந்தனைகள் வவுவடைந்தன. ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் பலரும் ஒன்றாகவே நிறுத்துவது தமது அடிமை நிலையை எதிர்த்தும் பாலியல் சமத்துவம் வேண்டியும் போராட ஆரம்பித்தனர். இவர்களின் போராட்டம் காலந்தோறும் பல்வேறு பரிணாம வளர்ச்சியினைப் பெற்று வளர்ந்து வந்தது. இதன் ஒரு கட்டமாகவே திருமணம், குடும்பம் என்ற அமைப்பினை வெறுத்து நிற்கும் தீவிரவாதப் பெண்ணியழும் உருவாகியது.

மேற்குலகில் உருவான பெண் விடுதலை தொடர்பான புதிய சிந்தனைப் போக்கு இந்தியாவில் நடைமுறைபோகு இந்தியா தனது பண்பாட்டுச் சூழலுக்கேற்ப இதனை உள்வாங்கிக் கொண்டது. இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்ப டையில் பெண்ணியத்தின் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்திய சமுதா யத்தில் சாதி ஓழிப்பு, பலதாரமண எதிர்ப்பு, குழந்தைமண

எதிர்ப்பு, விதவைகள் மறுமணம், பெண் கல்வி, தேவதாசி முறை ஒழிப்பு என்ற வகையில் மேற் கொள்ளப் பட்ட சமூகசீர் திருத்தங் களினுடைகாகப் பெண் விடுதலைக்கு வழிகோலப்பட்டது. 1950இன்பின் நாடிடங்கும் பெண் விடுதலை அமைப்புக்கள் உருவாகின. இந்தியப் பெண்ணியம் இந்தியப் பண்பாட்டின் அடித்தளமான குடும்ப அமைப்பைச் சிறைக்க விஸ்தை. எனினும் பெண்கள் வீட்டுக்கே உரியவர்கள் குடும்பத்தைப் பேணுவதே அவர்களின் கடமை என்ற பாரம்பரியமான கருத்து நிலை மாறவேண்டும் என்பதை இவர்கள் வலியுறுத்தினர். மேலும் சமூக, பொருளாதார, கல்வி, அரசியல், மத பண்பாட்டு ரீதியாக நவீன பெண்கள் சுயசார்புடையவர்களாக வளரவேண்டும் என்றும் இந்தியப் பெண்ணியவாதிகள் வலியுறுத்தினர்.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1970களின் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் சமூக மாற்றங்களின் பின்பே பெண்கள் தொடர்பான புதிய சிந்தனைகளின் உரத்து குரல்களைக் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. 1970களில் சாத்வீக வழிமுறைகளில் நம்பிக்கை இழந்த தமிழ் இளைஞர்கள் அறுதுப் போராட்ட வழிமுறையினை நாடினர். இளைஞர்களின் போராட்டங்களில் அண்களோடு பெண்களும் இணைந்து செயற்பட அறம் பித்தனர். இதனால் வீட்டுக்குள் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த பெண் களின் சமூகநிலை படிப்படியாக மாற அறம் பித்தது.

இன்னொரு புத்தில் தமிழர்களின் தாயகப் பிரதேசங்கள் யுத்த பூமியாக மாறியபோது தமிழ் இளைஞர்கள் பலரும் தாயகத்தை வீட்டுப் புலம்பெயர அறம் பித்தனர். அறம் பத்தில் வட பகுதியிலுள்ள வசதியான குடும்பத்து இளைஞர் களே புலம்பெயர்ந்தனர் எனினும் காலப்போக்கில் இந்நிலை தமிழர் தாயகமிமங்கும் பரவியது. இவ்வாறு பெரும்பாலான இளைஞர்கள் தாயகத்தை வீட்டுப் புலம்பெயர்ந்ததுபோல் மற்றிறாரு பகுதி

இளைஞர்கள் போராளிகளாகி வீட்டைவீட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விரு வகையாகவும் பெரும்பாலான இளைஞர் கள் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்தபோது சமூகத்தில் இளைஞர்களின் தொகை குறைவடைந்தது. இதனால் திருமண வயதை அடைந்த பெண்கள் பலரும்தக்குரிய மணமகனைத் தேடுவதில் பலத்த போட்டி நிலையினை எதிர்நோக்கினர். குறைந்த தொகையினராகவே இருந்த இளைஞர்கள் அதிலும் குறிப்பாகப் படித்த இளைஞர்கள் சீதனம், அன்பளிப்பு என்ற பெயர்களில் பெண் வீட்டாரிமிருந்து பெருமளவு பணத்தையும் சொத்துக்களையும் எதிர்பார்த்தனர். ஏற்கனவே புலம்பியர்ந்து வெளிநாடு சென்றவர்களால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்படும் வெளிநாட்டுப் பணம் திருமணச் சந்தையில் மேலும் போட்டியை உருவாக்கியது. இப்போட்டியில் தோற்றுப் போனவர்கள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டுப் பணம் இல்லாத குடும்பத்துப் பெண்களாகவே இருந்தனர். இப்பெண்களுக்குத் திருமண வாய்ப்பு கணவாகிப் போனது, இந்நிலை தனியொருவரது பிரச்சினையாக இல்லாமல் சமூகத்தில் பலரையும் பாதிக்கின்ற பிரச்சினையாக உருவாகியபோது இது பற்றிப் பலரும் சிந்திக்க வேண்டிய நிலை உருவாகியது. இதனால் சீதனம் ஒரு சமுதாயச் சிக்கலாகக் கருதப்பட்டது. இத்தகையதொரு குழலிலேயே இளைஞர் இயக்கங்களால் சீதன ஓழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. எனினும் இது நடைமுறையில் எந்தவிதமான பயணையும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தச் சூழலாலும் பெண்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். கணவனை இழந்து விதவைகளாக்கப்பட்ட இளம்பெண்களும் கணவன் புலம்பியரத் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட இளம்பெண்களும் சமூகத்தில் பாதுகாப்பாக வாழமுடியாத சூழல்

உருவாகியது. இத்தகைய சூழலில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளால் முழுச் சமூகமும் பாதிப்பை அடையவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இவ்வாறானவிதாரு சூழலில் பெண்கள் தொடர்பான பாரம்பரியமான கருத்து நிலைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டன. விதவைகளின் மறுமணம், கற்பு போன்ற கருத்து நிலைகளில் மாற்றம் தேவை என்பது உணரப்பட்டது.

பெண்கள் அடியுதமேந்திய போராளிகளாக மாறியபோது அவர்களின் சமூகநிலை முற்றாகவே மாறுபட்டது. அவர்கள் சமூகத் தடைகள் பலவற்றையும் உடைத்துக்கொண்டு புதிய பெண்களாகச் சமூகத்தில் நிமிர்ந்து நின்றனர். இத்தகைய சமூகக் களத்தில் மேற்கு நாட்டுப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் ஊருநியபோது ஈழத்திலும் பெண் விடுதலை தொடர்பான சிந்தனைகள் வலுப்பியற்றன. மகளிர் இயக்கங்கள் பல உருவாகின. பெண்களின் விடுதலை ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்ட சிறசஞ்சிகைள் வெளியிடப்பட்டன, கருத்தரங்குகள், எழுச்சி ஊர்வலங்கள் என்றவறிறலாம் பெண்களின் விடுதலை நோக்கிய செயற்பாடுகள் வேகம் பெற்றன. இத்தகைய சூழலில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலரும் பெண்ணியம் சார்ந்த சிந்தனைகளை மையப்படுத்திய கவிதைகளை எழுத அரசும் பித்தனர்.

இக்கட்டுரையில் எமக்குக் கிடைத்த கவிதைகள் சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்துக் தமிழ்க் கவிதைகளில் முனைப்புப் பெறுகின்ற பெண்ணியம் சார்ந்த அம்சங்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

பெண்களது விழிப்புணர்வு

அழனாதிக்க சமுதாயத்தில் பெண்கள் அழனின் சொத்தாகவும் அவர்களின் போகப் பொருளாகவுமே கருதப்பட்டு வந்தனர். இதனால் பெண், தன்மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகள், அடக்குமுறைக் கொடுமைகள் அனைத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு குடும்பத்தைக் காக்க வேண்டியவளாகவே இருந்தாள். இருபதாம் நாற்றாண்டில் பெண்களுக்குக் கிடைத்த கல்வி வாய்ப்பும் அதன் மூலமாக வீட்டிற்கு வெளியே சென்று பலரோடும் பழகுவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமும் பெண்களது சிந்தனைத் தளத்தை அகல விசாலித்தன. இதனால் இவர்கள் தம் மீது மேற்கொள்ளப்படும் அழனாதிக்க அடக்குமுறைகள் நியாயமற்றவை என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கெதிராகக் குரலெழுப்ப முற்பட்டனர். இக்குரலின் நியாயத்தைப் புரிந்துகொண்ட அழன்களும் இவ்வணியில் இணைந்து கொண்டனர். இதனால் இரு சாராது கவிதைகளிலும் பெண்ணிய அம்சங்களைக் காண முடிகின்றது. “வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போராளியாகிய வானதி,

“அழனாதிக்கப் புயலால்

அடுப்படியில்

அகதியாகி

தீயோடு

மௌனயுத்தம் நடத்துவவளே

புறப்பட்டு வா” ७

என்று பெண்களை நோக்கி குரல் கொடுக்கின்றாள் சாம்பற் பூச்சிகள் என்ற கவிதையில் கல்யாணி,

“எங்களைப் பாருங்கள்

எங்கள்

சேலையையும் ரவிக்கையையும் அல்ல
 எமது உணர்ச்சிகளை
 எங்கள்
 முகத்தையும் மார்பையுமல்ல
 மனக் குழறல்களை” 10

என்று ஆண்களை நோக்கிக் கூறுகின்றாள். இதில் பெண்களைப் போகப் பொருளாக நினைத்து வந்ததை எதிர்த்து நிற்கும் ஆவேசம் தெரிகின்றது. கல்யாணியின் குரலில் உள்ள நியாயத்தை ஜெயபாலன் ஆணாக இருந்தாலும் பெண்களின் சார்பாக நின்று இதனை நியாயப்படுத்துகின்றார்.

“உங்கள் பார்வையில் நாங்கள் அனைவரும் நடமாடுகின்ற யோனிகள் தானே கைகள் முளைத்த முலைகள் தானே எம்முடை மனிதம் எம்முடை ஆஞ்சும் எதுவும் கண்ணில் படாதே.” 11

மற்றொரு ஆண்கவிஞரான சிவசேகரம் பெண்களின் பாரம்பரியமான கருத்துநிலைகள் தூக்கியியறியப்பட்டு அவர்கள் புதிய பெண்களாக வரவேண்டும் என்று பாடுகின்றார்.

“ .....

பெண்ணாடமைப் பெருங்கோட்டை
 மதில்கள் பொடுபடட்டும்
 அச்சும் அணிகலனோ
 மட்டம் மணிமுடியோ
 நாணுதலே பெண்மையோ
 தளர்நடையும் மருள்விழியும்
 துடியிடையும் கொடியுடலும்
 ஆண்குலத்தின் வேட்கைக்காய்

அனைமந்தகுகான் பெண்குலமா
 பரம்பரையின் பண்பாடும்
 தன்மானம் பேணுவதும்
 கற்ப நெறி நிற்பதுவும்
 கைம்மையிலே கருகுவதும்
 மாதர் குலச் சுமையோ?
 அஞ்சாமை மனத்துணிவு
 அறிவு எழுதுமை
 மாஷுட்டரை மாஷுட்டரே
 அழித்தல் அடிமை செயல்
 இன்றே ஒழியட்டும்
 பெண்காள் தீரள்மின்
 சூழகின்ற வேலிச்
 சுவர்களெல்லாம் சாயட்டும்
 மூடி மறைத்திருக்கும்
 கூடை பெயரட்டும்
 தலைகள் நிமிரட்டும்
 கைகள் உயரட்டும்
 வானத்தில் ஒரு பாதி
 அங்கே அமரட்டும்” 12

இவ்வாறு விழிப்புணர்வுபற்ற பெண்கள் ஆண்களின் அடக்குமுறைகளுக்குப் பணிய மறுத்தனர்: தமக்கும் சம உரிமை வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். ஆணாதிக்க சமூகத்தில் ஆணே குடும்பத் தலைவணாகவும் மனைவி, பிள்ளைகள் அனைவரும் அவனின் சொத்துக்களாகவுமே கருதப்படுகின்றது. இதனை உணர்த்தும் வகையிலேயே மனைவியும் பிள்ளைகளும் தம பெயரின் தலைப்பெயராக கண்வனின்/ தகப்பனின் பெயரை அல்லது பெயரின் முதலெழுத்தை எழுதுவது வழக்கம்.

விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண் களிடம் இந்த வழக்கம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது. இதனை சதாசிவத்தின் பெண்ணிலை வாதம் என்ற கவிதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“பத்து மாதம் சுமந்து
பெற்றிறஞ்சுத்தான் அன்னை
பக்ஞவமாய் என்னை
உதிரத்தை ஈர்ந்து
பத்தியமும் காத்து
உயிர்போலப் பேணி
முத்தாக வளர்த்து
புத்தகமும் தந்து
பள்ளிக்கு அனுப்பி
வைத்தான் என்னை
அங்கு கேட்ட முதற்கேள்வி
தகப்பன் பெயர் என்ன?” 13

இது அணாதிக்கம், குஞ்சம் பம், திருமணம் என்ற அனைத்தையும் கேள்விக் குள்ளாக்கி நிற்கின்றது. மேற்குலகில் திருமணமாகாமலே பெண்கள் குழந்தை பெற்றுக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. தமிழர் பண்பாட்டில் இது இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்றாகவே உள்ளது.

சன்மார்க்காவின் விழிப்புணர்வு என்ற கவிதை வீட்டோடு அடிமையாகத் கிடந்த பெண் விழிப்புணர்வு பெற்று வீதிக்கு வந்து போராடியதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“சமையல் சிச்யெயும் இயந்திரமாக
அறண்டுகள் பல தாங்கிக் கிடந்தாய்
உன்சிறு வீடே உனதுலகானது
உப்பும் புளியுமே பிரச்சினையானது
உனது வாழ்நாள் இவ்வாறாக

உங்க்குப் போனது~

உன்னைச் சுரண்டி வாழ்ந்தது உலகம்
உன்னை நினைத்து அழுதவர் கொஞ்சம்
ஆணால்,

தாயே நீ இன்று விழித்துக்கொண்டாய்
தெருவில் இறங்கி ஊர்வலம் வந்தாய்
அன்னையருடன் அணி
திரண்டு விட்டாய்

அகப்பை பீடித்த கைகளில் பதாகை,
போதும் கொடுமைகள் என்ற முடிவு
பிள்ளைகள் பற்றி நெஞ்சில் ஏக்கம்
கண்களில் சோகம்
நடையினில் வேகம்
இறுதியில் வெற்றி உனக்கே தாயே

உலகில் பாதி பெண்கள் ஆனதால்
உங்கள் பலத்தை உணர்ந்துவிட மர்கள்
நித்திரை செய்த காலம் முடிந்து
நீதியைக் கேட்கும் காலம் வந்தது
வீட்டுக்கு வீடு அன்னையர் வந்தனர்
உன்பலம் உணர்ந்து
நீ நிமிர்ந்த வேளை
தாயே எமக்கு விடிவு வந்தது.” 14

இவ்வாறு விழிப்புணர்வு பெற்றுச் சம உரிமை கேட்ட
பெண்கள் தமக்குக் கணவனாக வருகின்ற அழன்களும் தமது
உரிமைகளை மதிப்பவர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்று
விரும்பினர். மானியீர் ரட்னேஸின் மனமகன் தேவை என்ற கவிதை

இதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“பின்தூங்கி முன்னழும் முந்தையர் பழங்கங்கள்
முற்றாக ஒதுக்குதல் வேண்டும்
என்னோடு உறங்கியே என்னோடு எழுந்திட
ஏற்றவர் தான்வரவேண்டும்.

காலைவேண்டிய கடமைகள் செய்யவே
கரம்அவர் கொடுத்திட வேண்டும்
மாலைதிரும்பியதும் மல்லாந்து உறங்காமல்
மனையோடு உழைத்திட வேண்டும்

.....

வீணான நட்புகள் விசர்க்குடிவகை யாவும்
காணாத அணாக வேண்டும்
நானும் படித்தவள் நாலுபணம் உழைப்பதை
நாயகன் உணர்ந்திடவேண்டும்” 15

கணவன், மனைவி இருவரும் வேலைக்குச் செல்பவர்களாக உள்ள குடும்பங்களில் மனைவி தனது அலுவலக வேலைகளோடு வீட்டு வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டியிருப்பது வழக்கம். வீட்டுப் பணிகளில் அண்கள் எந்த உதவியையும் செய்யாமல் இருப்பதைப் பல குடும்பங்களில் காணக்கூடியதாக வுள்ளது. இந்த நிலையை எதிர்ப்பதாகவே இக்கவிதை அமைகின்றது. பெண்ணும் தனக்கு நிகராகப் படித்தவள் உழைப்பவள் என்பதை உணர்ந்து அவனுக்கு இரட்டைச் சுமையை ஏற்படுத்தாமல் வீட்டுப் பணிகளில் கைகொடுத்து உதவ அடின் கள் முன்வரவேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

அழ.பகீரதனின் ‘கேளாய் பெண்ணே’ என்ற கவிதையில் குடுகாரக் கணவனிடம் அடிவாங்கி அடிமையாய் வாழ்வதைவிட

திருமண உறவை முறித்துக்கிளாண்டு பிரிந்து வாழ்வதே சிறந்தது
என்று கூறப்படுகின்றது.

“.....

அடிமையாய்ப் போவதற்கோ

திருமண உறவு?

இணையாய் வாழ்வதற்கே

ஓப்பந்த மணமே

உதவியாய் திருப்பதற்கே

உறவிவன்ற அமைப்பு

உதைப்பதற் கண்று!

அடிக்கின்றை கையை

தடுத்து நிறுத்து

அன்பின் தத்துவத்தை

எடுத்துக்கூறு

முடியாது என்றால்

முறித்துவிடு

உறவை” 16

மல்லிகாவின் ஏனிந்த வித்தியாசங்கள் என்ற கவிதையில்
பெண் என்பதால் தனது விருப்பத்தைப் பொருட்படுத்தாமல்
பெற்றோரைத் திருப்திப்படுத்தவும் கணவனைத் திருப்திப்படுத்திச்
சமுகத்தில் பதிவிரதைப் பட்டம் வாங்கவும் பெற்றோர் நிச்சயிக்கும்
ஒருவனுக்கு மனைவியாகும் பெண்ணின் நிலை எடுத்துக்
காட்டப்படுகின்றது.

“பெற்றோரை திருப்தித்து

விருப்பமில்லா மணஞ்சிசய்ய

விரைவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்

நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்

கணவனுக்கு விசுவாசியாய்

பதிவிரதை யாவதற்கும்
 இல்லாவிடன் தவறாமல்
 அடியுதைகள் வாங்கிடவும்
 பெண்ணென்ற காரணத்தால்
 ஏனிந்த வித்தியாசங்கள்” 17

இது பெண்கள் தமது விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தியாகம் செய்து மற்றவர்களுக்காகவே வாழ்ந்து வருவதை எடுத்துக் காட்டி இத்தகைய வாழ்வில் மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பெண்ணை வீட்டுக்குரியவளாகவும் ஆண்களின் போகப் பொளுளாகவும் கருதியதாலேயே அவளைக் கல்வி கற்க விடாமல் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து பழகுமாறு வற்புறுத்துகின்றனர். மஸ்லிகாவின் கவிதையில் இது எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

“பள்ளிக்கு முழுக்குப் போடவும்
 வீட்டு வேலைகள் தெரிந்து கொள்ளவும்
 விரைவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்
 நான்கூணி வளர்ந்த பெண்ணாம்.” 18

பெண்களைத் தமது பாலியல் பண்டமாகவே ஆண்கள் கருதி வருவதை விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண்கள் எதிர்க்க அரூமித்தவிட்டனர். பெண்களை பேதைகளாகவும் முடர்களாகவும் நினைத்துத் தமது பாலியல் இச்சையைத் தீர்க்கும் ஆண்களை மட்டுமன்றி இதற்கு இடமிகொடுகின்ற பெண்களையும் மஸ்லிகாவின் கவிதை சாடுகின்றது.

“கணவனின் பசியைக் காதவுடதும்
 கவனமுடதும் தீர்க்க வேண்டியது
 பெண்கள் தான்

.....

ஓவ்வொருவரிடமும்

கிடைக்கிறது அவனுக்கிளரு
உயிருள்ள பொம்மை

.....

ஏ பெண்ணே!
அறண்களின் பாலையில் பார்வையில்
மூட்ர்களோ.” 19

பெண்களைப் போகப் பொருளாக ஆறண்கள் நோக்குவதை
பெண்ணாக ஒரு அகதி என்ற பிரயதர்ச்சியின் கவிதையும் எடுத்துக்
காட்டுகின்றது.

“கடந்து செல்கையிலும்
தரித்து நிற்கையிலும்
காட்சிப் பொருளென
முகத்திலிருந்து பாதங்கள் வரைக்கும்
என்னைப் பல கண்கள் அளக்கும்
அகதியாதலால்
அடிடையிலிருந்து இறப்புக்கள் வரைக்கும்
பார்வையால் விசாரிக்கப்பட்டு
வயோதிபரிலிருந்து இளைஞர் வரைக்கும்
பஸ் கண்ணாடிகளில் கண்களை
பிரயாசத்துடன் பதிப்பர்
பெண்ணாதலால்” 20

அகதியின் நிலை பரிதாபத்துக்குரியது, ஆனால் பெண்ணின்
நிலை பரிதாபத்துக்குரியது மட்டுமல்ல, அனுமதிக்க முடியாதது,
கண்டிக்கப்படவேண்டியது. இது ஆறண்களுக்குப் போகமாக
இருக்கலாம். பெண்களுக்கு அவர்களின் உணர்வை இரிமையை
மதிக்காது கேவலப்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு நிலையினையே
உணர்த்துகின்றது.

கற்பும் விதவை நிலையும்

புராதன சமுதாயத்தில் சொத்துரிமை அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு தார மண முறையில் பெண்ணுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. ஒரு ஆண் எத்தனை பெண்களையும் மனைவியராக வைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு பெண் ஒரு ஆணையே தனது கணவனாகக் கொள்ள முடியும். கணவன் இறக்க நேரிடால் அத்தனை மனைவியரும் அவனோடு உடன்கட்டை ஏற்றப் பட்டனர். அல்லது கைம்மை நோன்பு நோற்குமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனர். இதுவே பெண்ணுக்குரிய கற்பு நெறியாகவும் போற்றப்பட்டது. கற்புவிநரி தமிழர் பண்பாட்டில் மிகவும் உயர்வானதாகப் போற்றப்பட்டாலும் பெண்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். எனினும் இருபதாம் நாற்றாண்டு வரை சமுதாயத்திலிருந்து இதற்கான எதிர்ப்புக் குரல்கள் உரத்து ஓலிக்கவில்லை. இருபதாம் நாற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பெண்ணிய ஏழுச்சியின் போதே இதற்கான எதிர்ப்புக் குரல்கள் ஓங்கி ஓலிப்பதைக் கேட்க முடிந்தது.

கவிஞர் சிவசேகரம், ‘கற்புப் பற்றிய ஒரு பாடம் என்ற கவிதையில் தமிழர் பண்பாட்டில் கற்புக் கரசியராகப் போற்றப்படுகின்ற சாவித்திரி, கண்ணகி, சீதை முதலிய பலரையும் முன்னிறுத்தி அவர்கள் கற்புக்கரசியராக்கப்பட்டது ஆண்களின் சுயநலத்திற்காகவே என்பதை எடுத்துக்கூறி கற்பு அவசியமில்லை என்கின்றார்.

“கற்பின் மகிழையைப் பறைசாற்றும் மாதரீ
 உங்கள் கற்பால்
 உங்களுக்கே பயனில்லாதபோது
 எங்களுக்கு எதற்கு?
 உடன்கட்டை ஏற எவனாவது ஆண்பிள்ளை

அறயத்தமா என்று கேளுங்கள்
‘அவனது கற்பைப் பர்ட்சிப்போம்’ 21
என்கின்றார்.

சங்கரி, ‘அவர்கள் பார்வையில்’ என்ற கவிதையில்,
“~ கற்பு பற்றியும்
மழை பெய்யியனப் பெய்வது பற்றியும்
கதைக்கும்
அவர்கள்
பெப்போதும் எனது இடலையே
நோக்குவர்
கணவன் தொடக்கம்
கடைக்காரன் வரைக்கும்
இதுவே வழக்கம்” 22

அண்களால் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டை பெண் காப்பாற்றவேண்டும், அணால் அதற்கு அண் எவ்வேளையிலும் இடையூராகவே இருப்பான் என் பதை இக் கவிதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எனவே இத்தகைய கற்பு அவசியம் தானா என்பதுதான் பெண்ணியவாதிகளின் கேள்வி.

இந்த நிலையிலே தான் பெண்கள் விதவைகளாக வாழவேண்டியதில்லை, விருப்பமானால் அவர்கள் மறுமணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் எனப் பெண்ணிய வாதிகள் கூறினர். அணுக்கு ஒரு சட்டம் பெண்ணுக்கு வேறோர் சட்டம் என்றநிலை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதல்ல என்பது இவர்களின் வாதம். நிலா-தமிழின் தாசனின் ‘பெண் என்ன சட்பொருளா’ என்ற கவிதையிலும் இது சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

துணையிழந்தால் பெண்ணுக்கே விதவைப் பட்டம்
துயருலகில் அழன்களுக்கோ வேறோர் சட்டம்
இணைகின்ற தம்பதியர்க்கு இடையில் பெண்ணை
ஏன் தாழ்வாய் எண்ணுக்கிறார் அழன்கள் கூட்டம்” 23

சீதனக்கொடுமை

பெண்கள் தொடர்பாகக் கவிதை எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பலரதும் கவனத்தை ஈர்த்த பாரியிலதாரு சுழுதாயப் பிரச்சினையாக இருப்பது சீதனக்கொடுமையே. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடையே உள்ள சீதன வழக்கத்தால் வறிய குடும்பத்துப் பெண்கள் பலர் திருமண வாய்ப்பை இழக்க நேரிடுகின்றது. வசதியான குடும்பத்துப் பெண்கள் கூட வெளிநாட்டுப் பணத்தின் வருடகையால் ஏற்பட்ட போட்டி நிலையில் தமது தகுதிக்கேற்ற மணமகனைத் தெரிவிசெய்ய முடியாமல் துண்புறுகின்றனர். இதனால் பருவ வயதைக் கடந்தும் திருமணம் செய்ய முடியாத நிலை பலருக்கு ஏற்படுகின்றது. திருமண வாய்ப்பை இழந்து விடக்கூடாது என்ற அங்குலாய்பில் சிலர் பொருந்தா மணங்களைப் புரிந்துகிளாண்டு வாழ்க்கையில் துண்பப்படுகின்றனர். திருமணமாகாத பெண்களை அறண்கள் தமது பாலியல் தேவைகளுக்காகச் சரண்ட முற்படுவதும் பல பெண்கள் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளில் ஈடுபடுவதும் சமூகத்தை அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்குகின்றது. இத்தகைய சுற்றிலையில் சீதனக் கொடுமையைப் பலரும் எதிர்க்க முற்பட்டனர்.

காரை.செ.சுந்தரம் பிள் ளையின் “காவேரி” என்னும் சிறுகாவியத்தில் சீதனக் கொடுமை எதிர்க்கப்படுகின்றது. மருத்துவபீடத்தில் படித்த காவேரி தன்னோடு பயின்ற அருண் என்ற வாலிப்பனைக் காலபிக்கின்றார். யுத்தத்தால் தாய் தந்தையரை இழந்து தனிமரமாகி நின்ற காவேரியை திருமணம் செய்வதற்கு அருணின் பெற்றோர் பெருமளவு சீதனத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர். இதனை வழங்க முடியாத காவேரி பொதுப்பணியில் ஈடுபடுவதாக கவிஞர் காட்டுகின்றார். கவிதையில் அருணின் தாய் காவேரியிடம்,

“.....

தெளிவுடன் ஒன்று நீ சொல்லவேண்டுமாம்

சீதனம் என யாது தருகுவாய்
 தங்கம் நாறு பணம் பத்து லட்சம் நீ
 தருகுவாயியனில் சம்மதம், இல்லையேல்
 உங்களுக் கொத்து வாற இடத்தினில்
 ஒருவனைத் தேர்ந்து கட்டிக்கொள் 24
 எனக் கூறுகின்றாள். இதனைக் கேட்ட காவேரி அருணின்
 தாயைப் பார்த்து,

“தாயே நீங்கள் திருமணம் செய்வது
 பழுதிலாத நற்பிபண்ணையோ அல்லது
 பாரமானதோர் சீதன மூட்டையோ
 அறண்கள் என்பவர் ஏமாற்றுப் பேர்களா
 அரிவையர் சிறு போகப் பொருட்களா
 வீண் கணவுகள் கண்டது மிச்சமா
 வேதனைத் துயர் என்பன எச்சமா 25
 எனக் கேட்டுத் தனது மனத்துயரை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.
 பின்னர் காவேரி,

“சீதனங்கள் கேட்பவரையாம் மணக்கோம் என்று
 சேயிதழூமார் யாவருமோர் சபதமிழுப் பாரேல்
 புதலத்தில் இக்கிகாஞ்சமை தீராதோ? இன்றே
 புறப்படுவீர் புது உலகம் சமைத்திட நாம்” 26

எனக் கூறிப் பொதுப்பணியில் ஈடுபடுவதாகக் கவிதை
 அமைகின்றது.

அல்லை. ஆறுமுகம் ‘கரும் தின்னக் கைக்கூலி கைவழியக்
 கேட்கின்றார்’ என்ற கவிதையில்,

“.....

அழகு படிப்பு அருங்குணங்கள் கொண்ட பசுங்
 கிளியை மணப்பதற்கே குரங்கனைய மாப்பிளையும்

அளி (ழி) யுங்கள் சீதனமாய் ஜந்து ஸட்சம் அன்றேல்

என்

வழியைவிட்டு வேறுவழி வசதிபோல் பாரும் என்று
வெளியாகச் சொல்லுகின்றான் வெட்கம் சிறிதுமின்றி” 27
என சீதனம் கேட்கும் அஹ்ம்களைப் பரிகாசம் செய்கின்றார்.

சீதனக் கொடுமையரல் பெண் களின் வாழ்வு
பறிக்கப்படுவதைக் கண்ட கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் நிலவுகள்
தேயலாமோ என்ற கவிதையில்,

“அஹ்மையைக் காசுக்காக

ஐயகோ விற்கலாமோ

மேன்மைசேர் பெண்கள் தம்மின்

மீன்விழி கலங்கலாமோ.

அஹ்மையின் இலக்கணங் கொள்

அழித்திடு சீதனப் பேய்” 28

என்று அஹ்மகளை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

‘பருவகாலப் பறவைகள்’ என்னும் சீத்தார்த்தனின் கவிதை
ஈழமண்ணில் நடைபெறுகின்ற பேராட்டத்தில் பங்குகொள்ளாது
வெறும் பார்வையாளர்களாக இருந்த இளைஞர்கள் யுத்தத்தால்
பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்களிடம் சீதனம் கேட்பதை என்றி
நகையாடுவதைபோல அமைகின்றது.

“.....

அது ஏன்.....

யுத்த பூமியின் அடியில் அஹ்மகள்

நிரம்பல் குறைந்துதான் போயிருக்கும்

அவர்விலை கூடித்தானே போயிருக்கும்

யுத்தப் புழுதி படாத

சுத்தமேஸியின் விலை கூடித்தானே போயிருக்கும்

அப்போது நெஞ்சம்

ஏங்கி நிமிரவோரிடம்
 எல்லாவற்றையும் பறித்திடத்தான்...
 சி...சிச்சீ... சிச்சீ
 என்ன இது
 சீதனம் தான்
 பணக்காரன் ஏழையிடம் திரும் புதுச் சடங்கு இது
 சிரிப்பவன் அழைவனிடம் பிருங்கிச் சுதுட்டும்
 பெரிய தனம் இது.... 29

இது யுத்தச் சூழலில் அறண்களின் மனச்சாட்சியை உறுத்த வைக்கும் கேள்வியாகவும் எழுகின்றது.

மறையாத மறுபாதி என்னம் கவிதைத் தொகுப்பில் இடமிழியற்றள்ள கவிதைகள் பலவும் பெண்களின் வீறிப்புணர்வை எடுத்துக் கொட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இந்த வகையில் பெண்களைப் போகப் பொருளாகக் கருதி அவர்களைப் பாலியல் ரதியாகச் சுரண்ட முற்படும் அறண்களில் வைக்கும் அப்பெண்களைத் திருமணம் செய்ய முற்படுவதில்லை. அவர்களை அழுபவிக்க மட்டுமே ஆசைப்படுகின்றார்கள். இத்தகைய அறண்களை எடுத்துக் கொட்டுவதாக ரஞ்சனின் கவிதை அமைகின்றது.

“சீதனத்திற்கு
 வழிப்பில்லாததால்
 எம்மைச் சுற்றி
 உரசிப் பார்க்கும்
 இளைஞரில்
 ஒருவன் கூட
 புகுஷனாய் வர
 தகுதி இழுந்தான்” 30

இல்லாததைக் கேட்பதாலும் சீதனம் கொடுக்க முடியாமல் திருமண வாய்ப்பை இழுந்ததாலும் ஏற்பட்ட விரக்தியை நிருபாவின்

கவிதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“பூமியை விட்டு

நான் செவ்வாயில் வாழுச் சென்றால்

கூரியணையும் சந்திரணையும்

சீதனமாகக் கேட்பீரோ” 31

இந்த விரக்தியினால் திருமண பந்தத்தையே வெறுக்கும் நிலைக்குப் பெண்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள். கருணாவின் கவிதையில் விரக்தியுடன் தனித்து வாழுத் துணிந்து நிற்கும் மனத் தைரியமும் புலப்படுகின்றது.

“சீதனம் கேட்பவரை

சி.. என்று விரட்டிடுங்கள்

மணம் இல்லா விட்டாலென்ன

மாய்ந்து விட மாட்டோம் நாம்” 32

கருணாவின் உடன்படிக்கை என்ற கவிதையிலும் பருவ வயதைக் கடந்தும் திருமணச் சந்தையில் விலைபோகாத பெண் களின் நிலையும் அவர்கள் ஆண் களின் சீதன மனோபாவத்தை எதிர்க்கும் நிலையும் வெளிப்படுகின்றது.

“முதிர்ந்த கண்ணி

முதிராத அஹுபவம்

எண்ணிரண்டு பருவமுதல்

எண்ணத் தொடங்கினேன் வருடங்களை

கணவுலகின் ராஜைகுமாரன்

நிஜ வாழ்வில் வரவில்லை

சன்மானம் இல்லை என்று

சந்தையில் விலை போகவில்லை

லட்சங்கள் மதித்து

லட்சியங்களை அவமதிக்கும்

ஆடவர்க் கெதிராக

அறக்குவோம் ஓர் உடன்படிக்கை” 33

சீதனம் இல்லாததால் தீருமண வாய்ப்பை இழந்த
பின்களால் சமுகத்தில் ஏற்படுகின்ற ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளை
இணர்த்துவதாக ‘வாமதேவனின் மரணத்திற்றான் நாம் மகிழ்
முடியும்’ என்ற கவிதை அமைகின்றது.

“.....

ஓவ்வொரு நாளுமிங்கு
ஒழுக்கம் வாந்தியாவதால்
கற்பு மாத்திரை
கடையில் நல்ல விற்பனை
மரணத்திற்றான் நாம்
மகிழ்முடியும்

.....

வறுமைக் கடலில்
வாழ்க்கைப் படகு தத்தளிக்கிறது
சீதனப் பாலை வனத்தில்
தீருமணம் கானல் நீராகிவிட
கண்ணீருக்கு மாலையிட்டுக்
கண்ணியரிங்கு
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்
மரணத்திற்றான் நாம்

பெண்ணை வீட்டுக்குரியவளாகவும் மெல்லியலாள் ஆகவும் கற்புக் கரசியாகவும் வாழவைத்துத் தமது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்ட அண்கள் சமுதாயம் இப்போது வெட்கித் தலைகுனியும் வகையில் பெண்கள் விழித்திதழுந்தவிட்டார்கள்: குடும்பம், திருமணம் என்ற கட்டுக்களையே வெறுத்துச் சுதந்திரப் பெண்களாக வாழ அவர்கள் துணிந்து விட்டனர். இத்தகைய நிலையிலேயே அண்களும் தமது அடக்குமுறைக் கொடுமைகளின் அநீதியைப் புரிந்துகொண்டு பெண்களின் நியாயபூர்வமான உரிமைகளை மதிக்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளனர். இதனால் சமூகத்தில் ஆணும் பெண்ணும் சமியனக் கொள்ளும் நிலை உருவாகி வருகின்றது. இந் நிலை மேன் மேவும் வளர்ச்சியடையும்போது நல்லதொரு சமுதாயம் மலர வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை பலங்குகும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பெண்ணைப் பெண்ணாக மதித்து அவளுக்கும் பூரணமான உரிமைகளை வழங்கும்போது குடும்பம் சிறக்கும், இல்லறம் நல்லறமாக மாறும், இதுவே தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பினையும் எடுத்துக் கொட்டுவதாக அமையும். இந்நிலை மறுக்கப்படும்போதே பெண்கள் குடும்பத்தை உடைத்து வெளியேறும் நிலையும் அதனால் தமிழர் யண்பாடு அச்சத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும். எனவே இத்தகைய நிலையை எதிர்நோக்காது ஆணும் பெண்ணும் சரி நிகர் என்ற சமத்தவநிலை வளர உழைக்க வேண்டியது அனைவரதும் கடமையாகும்.

அழக்குறிப்புக்கள்

1. ஆறுமுகநவலர், பாலபாடம், நான்காம் புத்தகம் 1969, சென்னை, ப.80
2. " மேலது ப.115
3. வெ.அ.துரையப்பாபிள்ளை, சிந்தனைச் சோலை, 1960, தெல்லிப்பழை, ப.61, பாடல் 217,
4. " மேலது ப.61, பாடல் 218
5. " மேலது ப.42, பாடல் 126
6. அ.சதாசிவம், ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் களஞ்சியம், (தொகுப்பாசிரியர்) 1966 கொழும்பு, ப.212, தத்தைவிடுதாது, தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை, பாடல் 15.
7. " மேலது ப.212, பாடல் 16
8. கா.சிவத்தம்பி, ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1987, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ப.181
9. வானதி வானத்தியின் கவிதைகள், 1991, வெளியீட்டுப் பிரிவு, தமிழ்நிலைப் புலிகள், ப.15
10. மறையாத மறுபாதி புகலிடப் பெண்கள் கவிதைகள், 1992, பிராண்ஸ், ப.31.
11. வ.ஐ.ச.பெஜையபாலன், ஈழத்து மண்ணைம் எங்கள்

12. சி.சிவசேகரம், முகங்களும், 1986, ப.33
 செப்பனிட்ட பழங்கள், 1988,
 சென்னை புக் ஹவுஸ்,
 சென்னை, ப.51
13. சி.சதாசிவம், பெண்ணிலைவாதம், மல்லிகை
 210, யூலை, ஓகஸ்ட்
 1987, டொமினிக்ஜீவா,
 யாழ்ப்பாணம்.
14. சிலோன் விஜயேந்திரன், சி.சதாசிவம்~ பெண்ணிலைவாதம்
 (தொகுப்பாசிரியர்) சமுத்துக் கவிதைக் கனிகள்,
 1991, பாரி நிலையம், சென்னை,
 ப.113, சன்மார்க்கா
 ~ விறிப்பு
15. மானியூர் ரட்னேஸ், மணமகன் தேவை, ஏணி
 ஒக்ரோபர் 2002,
 தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரி
 நுண்கலை மன்ற வெளியீடு,
 யாழ்ப்பாணம்.
16. அழ.பகீரதன், அப்படியே இரு, 1997, தேசிய
 கலை இலக்கியப் பேரவை,
 கொழும்பு, ப.14,
 கேளாய் பெண்ணே
17. மறையாத மறுபாதி, ப.20, மல்லிகா ~ ஏனிந்த
 வித்தியாசங்கள்
18. „ மேலது
19. „ மேலது, ப.16
20. „ ப.59, பிரியதர்ச்சினி அகதி.

21. சி.சிவசேகரம் வடலி, ப.41, கற்புப் பற்றிய
ஒரு பாடம்
22. சொல்லாத சேதிகள் 1986, பெண்கள்
இறுப்புவட்டம்,
யாழ்ப்பாணம், ப.1, சங்கரி
அவர்கள் பார்வையில்
23. நிலா. தமிழின்தாசன், புலர்வு, 1993, யாழ்
இலக்கிய வட்டம்,
யாழ்ப்பாணம், ப.23.
24. காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை, காவேரி, 1993, யாழ்-
இலக்கிய வட்டம்,
யாழ்ப்பாணம், ப.23
25. „ மேலது, ப.26
26. „ மேலது ப.26
27. அல்லை ஆறுமுகம், பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத
பாட்டுக் கஸ்சேரி, 1993,
அல்லைப்பிட்டி,
யாழ்ப்பாணம். ப.7
28. நிலா.தமிழின்தாசன், புலர்வு, மேலது ப.19,
நிலவுகள்
தேயலாமோ.
29. சித்தார்த்தன், பருவகாலபறவைகள், திசை
1~9~1989,
நியூ சுறை பப்ரிக்கேசன்
யாழ்ப்பாணம்,
மு.பொன்னம்பலம்
இதழாசிரியர்.
30. மறையாத மறுபாதி, மேலது ரஞ்சனி

31.	„	நிருபா
32.	„	கருணா
33.	„	கருணா, இடன்பழக்கை
34.	வாமதேவன்	மரணத்திற்றான் நாம் மகிழமுடியும். மல்லிகை 209, 1987 யூன், பெருமினிக்ஜீவா யாழ்ப்பாணம்.

3. ஈழத்துக் கலைகளை புலப்படுத்தும் துமிழ்தீசுசியம்

I

தற்கால அரசியல் உலகில் ‘தேசியம்’, ‘தேசிய உணர்வு’, ‘தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்’ போன்ற சொற்றிராட்ர்களைப் பலரும் பயன்படுத்தி வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அரசியல் உலகில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகின்ற இச் சொற்றிராட்ர்கள் அனைத்திற்கும் அடியாகவுள்ள ‘தேசியம்’ என்றும் சொல்லின் தோற்ற கால வரலாற்றை நோக்கும்போது அது திட்டவட்டமான ஒரு பொருளைக் குறித்ததாக இல்லாமல் காலத்திற்குக் காலமும் நாட்டுக்கு நாடும் வெவ்வேறு பொருள்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. தேசியம் தொடர்பாக D.C. குப்தா கூட்டியள்ள கருத்தின் அடிப்படைகளை மீண்டும் தீர்க்கா தனது அறய் வேட்டில் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தேசியம் என்பது 16ஆம் நூற்றாண்டில் புனித ரோமச் சக்கிராதிபத்தியத்தின் அழிவில் தேசிய அரசுகள் தோன்றியபோது ஐரோப்பிய சொற் களஞ்சியத்தில் நவீன பொருளுணர்ச்சியில் காணப்பட்ட சொல்லாகும். தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, இறைமை அறிய கருத்துப் படிவங்களை உலகிற்களித்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பின்னர் (1789) அது முக்கியத்துவமடைந்தது. தேசியம் வெவ்வேறு மக்களுக்கு வெவ்வேறு வகையான கருத்துக்களை உணர்த்திற்று. கொடுங் கோண்மையான சுர்வதிகார முடியரசின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு அத்தகைய

நிறு வனங்களை அகற்றுதலே தேசியத்தின் இலக்கானது. ஜனநாயகம், இறைமை ஆகியவற்றைப் பெற்ற மக்களுக்கு பொருளாதார, கைத்தொழில், சமூக விருத்தி களைத் தேசியம் குறித்தது. அந்திய அட்சியின் கீழ் உள்ள அதிஷ்டக் குறைவான மக்களுக்கு தேசியத்தின் இலக்கு முதலில் அரசியல் விடுதலையாகவும் பின்னர் பொருளாதார சீபீட்சமாகவும் அமைந்தது” 1

உப்தாவின் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உருவான தேசிய உணர்வின் நோக்கத்தையும் தேவையினையும் நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும். இந்தியாவும் இலங்கையும் பிரித்தானியர்களின் குடி யேற்ற நாடாக விளங்கியபோது பிரித்தானியர்கள் இந்நாடுகளின் பொருளாதார வளங்களைத் தமது இலாப நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதிலேயே அதிக அக்கறை காட்டினர். உள்ளாட்டிலுள்ள மூலப்பொருள்களைத் தமது நாட்டிற்கு எடுத்துச்சிசன்று அங்கு அவற்றை நுகர்வுப் பண்டங்களாக்கி மீண்டும் குடியேற்ற நாடுகளில் அவற்றைச் சந்தைப்படுத்துவதே இவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. கைத்தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த பிரித்தானியாவின் உற்பத்திப் பொருட்கள் தரமாகவும் உள்ளுரப் பொருட்களின் விலையை விடக் குறைவாகவும் சந்தையில் குவிக்கப்பட்டபோது உள்ளுரப் பத்தியாளர்கள் தமது பொருட்களுக்கான சந்தைவாய்ப்பை இழந்தனர். இது அவர்களின் தொழில்வாய்ப்பைப் பறித்திடுக்கும் செயலாகவே இருந்தது. இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது சுயசரதையில்,

“ ஒங்கி நின்ற பெருஞ்சிசல்வம் யாவையும்
இன்னர் செய்த சதியில் இழந்தனன்”

“ஆஹ்பு மிஞ்சப் பலபல வாணிகம்
 அற்றி மிக்க பொருள்செய்து வாழ்ந்தனன்,
 நீர்ப்ப ஞஞ்சிறு புற்புத மாமது
 நீங்க வேயுளங் குன்றித் தளர்ந்தனன்.”

என்று தனது தந்தை தொழில்முயற்சிகள் யாவையும் ஊணர்செய்த சதியால் இழந்து நின்றதாகப் பாடுகின்றார். இவர் ‘இணர்’ எனக் குறிப்பிட்டது பிரித்தானிய உற்பத்தியாளர்களை என்றீ கருதக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறான சூழலில் உள்ளுர் உற்பத்தியாளர்கள் தமது பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக அந்திய சக்திகள் நாட்டை விட்டு அகற்றப்படவேண்டும் எனக் கருதினர். இதுவே இந்திய தேசிய வாதமாக உருவாகியது. எனவே அடிப்படையில் பொருளாதார முன்னேற் றமே நோக்கமாயினும் அதற்குத் தடையாக இருந்த அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தை அகற்றவேண்டும் என்ற இணர் வே இந்திய தேசியமாக உருவாகியது. இதுவே 1947 இல் இந்தியாவுக்கு விடுதலையையும் பெற்றுக் கொடுத்தது. இந்தியாவி லிருந்து பிரித்தானியாவை வெளியேற்றவதற்காக இந்திய மக்கள் கொடுத்த விலை சற்று அதிகம்தான், ஆனால் மறு ஆண்டில் இரத்தம் சிந்தாமலே ஒரு விடுதலை இலங்கைக்கும் கிடைத்தது. இதனால் 1948இல் இலங்கையும் அந்திய ஏகாதிபத்தியதிலிருந்து விடுபட்டது.

அந்திய ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையிலிருந்து விலகிக்கிளாண்ட்போது இலங்கையில் வாழ்ந்த மூவின மக்கள் மத்தியிலும் நாம் இலங்கையர் என்ற ஒருமித்த இணர்வு மேலோங்கியிருந்தது. இதுவே இலங்கைத் தேசிய இணர்வாகக் கருதப் பட்டது. எனினும் காலப்போக்கில் சுதந்திர இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, இன முரண்பாடுகளால் தமிழர்கள் தாம் சிங்கள மக்களோடு இணைந்து வாழ முடியாது

என்பதை இணரத் தலைப்பட்டனர். இது இலங்கையர் என்ற இணர்விலிருந்து பிரித்துத் தமிழர்கள் என்ற தனியான தேசிய இணர்வை ஊட்டியது. இதுவே தமிழ்த் தேசியமாக வளர்ந்தது.

இலங்கையில் பிரித்தானியரின் அட்சி நிலவிய காலத்தில் 1833இல் கொண்டுவரப்பட்ட கோல்புறாக்கின் சீர்திருத்தமே தனித்தனியாக இருந்த இராச்சியப் பிரிவுகளை இணைத்து ஒரே இலங்கை என்ற அமைப்பினை உருவாக்கியது. இவ்வழைப்பில் 1920 வரை சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் சட்டவாக்க சபையில் சம அளவு பிரதிநிதித்தவமே வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் 1921இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியற் சீர்திருத்ததால் சட்டவாக்க சபையில் தமிழர் களின் பிரதிநிதித்தவம் குறைக்கப்பட்டது. இவ்வேளையில் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸை அறத்திற்கு வந்த சேர்.பொன்.அருணாசலம் அதில் நம்பிக்கை இழந்து தமிழர்களுக்குத் தனிநாடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையுடன் தமிழர் மகாசபையினை உருவாக்கினார். அன்றைய அரசியற் குழல் அவரது கருத்திற்குச் சாதகமாக இருக்காததால் அது பலவீனமடைந்தது. எனினும் தமிழ் மக்கள் ஓற்றையாட்சியில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை என்பதை இது எடுத்துக் காட்டியது.

1944 இல் அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியினை அரம்பித்த ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் சோல்பரிப் பிரபுவிடம் ஜம்பதுக்கு ஜம்பது என்ற கோரிக்கையினை முன்வைத்தார். 1947இல் அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபையில் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்திற்கு மந்திரிப்பதவி வழங்கப்பட்டதையடுத்து இவரின் ஜம்பதுக்கு ஜம்பது கோரிக்கை பலவீனமுற்றது.

1948இல் இலங்கை பிரித்தானியரிடமிருந்து விடுதலை பெற்றது. சுதந்திர இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட குடியுரிமைச் சட்டத்தால் பத்து லட்சம் மலையகத் தமிழர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. இதனை எதிர்த்த எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம்

தமிழர்களுக்கு சமஷ்டி ஆட்சி வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து இலங்கை தமிழராகக் கட்சியை அறாம்பித்தார். இக்கட்சி அறாம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் பற்றி அ.அமிர்தலிங்கம் தியாக வரலாறு ~ இலட்சியப் பாதை என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இணைப்பாட்சியின் கீழ் தமிழினத்தின் உரிமையைப் பெறுவதே எமக்குள்ள ஒரே வழி என்று திரு.சில்வநாயகம் அவர்கள் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார். இந்த இயக்கத்தின் கால்கோள்விழா 13.2.1949 அன்று மாவிட்டபூரம் கந்தசுவாமி கோவில் முன்றிலில், மூலை துரைச்சாமிக் குருக்கள் அவர்கள் அரசு கூறித் திரு.சில்வநாயகம் அவர்களைத் தலைமை வகிக்கும்படி அழைக்க அறாம்பமாயிற்று... அன்றிலிருந்து தமிழ் மக்களின் அரசியலில் ஓர் புதிய சிந்தனை ~ சமூத் தமிழன் ஓர் தனித் தேசிய இனம், அவனுக்கு ஓர் தனிப்பிரதேசம் உண்டு. அதை அவன் அடுளவேண்டும், அதன் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்து தமிழன் வாழுமுடியும், தென்னிலங்கையை நம்பி வாழுமுடியாது, வாழுத் தேவையுமில்லை, இப்புதுமையான கருத்துக்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் பட்டி தொட்டிகளிலும் பட்டினங்களிலும் எதிராலிக்கத் தொடங்கினா..” 2

சமத்துவமாக இணைந்து வாழ விரும்பிய தமிழ் மக்களின் கோரிக்கை எந்தவொரு அரசாங்கத் தாலும் ஏற்றுக்கிளாள்ப்படவில்லை. மாறாக நாட்டில் இனக்கலவரங்களே தூண்டிவிடப்பட்டன. செல்வநாயகம் பண்டாரநாயக்காவுடனும் டட்லி சேனநாயக்காவுடனும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்கள் பயனற்றுப் போயின. பண்டார நாயக்காவின் ஆட்சியின்போது கொண்டுவரப்பட்ட சிங்களம் மட்டும் சட்டமும் (1956) மூலமாவே

பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக் காலத்து தரப்படுத்தல் (1970) முறையும் தமிழர்களைப் பெரிதும் பாதித்தன. மற்றொரு புறத்தில் தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களால் தமிழ் மக்களின் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டன. இத்தகைய சூழலிலேயே சாத்வீக வழிமிலான போராட்டங்களில் நம்பிக்கையிழந்த இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் தீர்வுகாண முற்படுகின்றனர். நாட்டில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்ட தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி (1972) என்ற அமைப்பின் கீழ் ஒன்றுபட்டு தமிழர்களுக்குத் தனிநாடே தேவை எனக் கோரிக்கை விடுத்தனர். 1976 மே 14ஆம் திங்கி பண்ணாகத்தில் கூடிய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முதலாவது மகாநாட்டில் இத்தீர்மானம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அத்தீர்மானத்தில்,

“..... தனது உன்னதமான தாய் மொழியாலும், தம் மதங்களினாலும், தமது சிறப்புப் பெற்ற கலாசார பாரம்பரியங்களாலும் ஐரோப்பிய படையெடுப்பாளர்களின் ஆயுத பலத்தினால் வெற்றிகொள்ளப்படும் வரை பல நாற்றாண்டுகளாக ஒரு பிரத்தியேகமான பிரதேசத்தில் தனி அரசாங்கச் சுதந்திர வாழ்வு நடாத்திய வரலாற்றாலும் தமது பிரதேசத்தில் ஒரு தனி இனமாக வாழ்ந்து தம்மைத் தாமே ஆளும் உள்ள உறுதியாலும் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் சிங்களவரிலிருந்து வேறுபட்ட ஓர் தனித் தேசிய இனமென் ற இத் தால் பிரகடனப்படுத்துகின்றது.” 3

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதனையடுத்து 1977 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையினை முன்வைத்துப் போட்டியிட்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பெரு வெற்றியீட்டியது. இதன் தலைவரான

அ.அமிர் தலைங் கம் எதிர் க்கட்சித் தலைவராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இதன் பின்னர் பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தின் ஆறாவது திருத்தச் சட்ட மூலத்தால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களின் பதவிகள் பறிபோயின. இதன்பின்னர் தமிழர்களின் பேரராட்ட வடிவீம் மாறியது. இளைஞர் இயக்கங்களின் தீவிரவாதம் அதிகரித்தது. இந்நிலையில் இந்திய அரசின் தலையீட்டினால் 1985 இல் திம்புவில் ஒரு பேச்சுவார்த்தை நடாத்தப்பட்டது. இப்பேச்சு வார்த்தையில் தமிழர் தரப்பு தமிழ்த்தேசிய இனம், மரபுவழித் தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது. இப்பேச்சுவார்த்தையும் பலனீக்காத நிலையில் 1987இல் ராஜீவ் - ஜே.ஆர் ஒப்பந்தம் ஏழுதப்பட்டது. இதனால் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைக்கப்பட்டன. இது கூட உரிய பயணத் தராததால் நாட்டில் இளைஞர் தீவிரவாதமே மேலோங்கியது.

இப்போராட்டங்களின் அடிப்படை இலக்கு தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்பதை வலியுறுத்தி அவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதே என்பதால் இக்கால அரசியல் அரங்கில் தேசிய இனம், சுயநிர்ணய உரிமை என்பன தொடர்பாக மார்க்சிய மூலவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு உள்ளாயின. தமிழ் இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களில் ஒருவரான வ.பொன்னம்பலம்,

“மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின்படி தேசிய இனம் என்று கூறும் பொழுது வரலாற்று ரீதியான வாழ்வைக் கொண்டுள்ளவர்களும் பொதுவான மொழி, பொதுவான பிரதேசம், பொதுவான பிரதேச வாழ்வு ஆகியவற்றிற்கு

இரித்தானவர்களும் பொதுக் கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியனவற்றால் வெள்பாடு பெறும் உணர்வுபூர்வமான ஜிக்கிய மனதிலையுடையவர்களுமான ஒரு கூட்டமான மக்களைக் குறிக்கும்.

இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது,

1. தமக்கிளனத் தனியான வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக்

கொண்டிருப்பதனாலும்,

2. வீட்டு மொழியாகவும் நாட்டு மொழியாகவும் தமிழ்மொழியையே

ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதனாலும்,

3. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பாரம்பரியத் தாயகங்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருவதனாலும்,

4. விவசாயம், மீன்பிடித்தொழில், சிறுகைத்தொழில் ஆகியவற்றை

அடிப்படையாகக் கொண்ட சுயசார்புப் பொருளாதார வளம் பெற்றவர்களாதலாலும்,

5. கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரே

இனம் என்ற

உணர்வுபூர்வமான மனநிலையுடையவர்களாதலாவும்
இலங்கைத்

தமிழர்கள் ஒரு தேசிய இனமாகும். 4

என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். இவர் தமிழ் மக்களை
ஒரு தேசிய இனமாக ஏற்றுக்கிகாண்டு அவர்களுக்குரிய சுயநிர்ணய
உரிமையை வழங்கவேண்டும் எனக் கூறினாலும் பிரிவினையை
அதறிப்பவராக இல்லை என்பது அவரது பின்வரும் கூற்றால்
தெளிவாகின்றது.

“கம்யூனிஸ் என்ற வகையில் சுயநிர்ணய
உரிமையை வற்புறுத்துகின்றேன். தமிழன் என்ற முறையில்
பிரிவினை தேவையில்லை என்று கூறுகின்றேன்...
இலங்கையில் வாழும் இனங்கள் அனைத்தும்
சமத்துவமான இனங்களாக இணைந்து வாழுவேண்டும்
என நான் விரும்புகின்றேன்.” 5

எனவே சமத்துவமாக இனங்கள் அனைத்தும் இணைந்து
வாழும் ஐக்கிய இலங்கையினையே இவர் விரும்புகின்றார்.
தமிழரசுக் கட்சியினர் உட்பட்ட தமிழர் தரப்பினர் பலரும்
அறம்பத்தில் இக்கருத்தினையே கொண்டிருந்தனர் எனினும்
இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு இணைந்து வாழ்வதற்கான
சாத்தியங்களை இல்லாமற்சிய்து கொண்டே வந்ததனால் தற்போது
அரசியற் சுழல் பிறிதொரு திசையிற் சென்றுவிட்டதைக்
காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதுவே தமிழ்த்தேசியமாக முனைப்புற்று
நிற்கின்றது.

ஜூக்கிய இலங்கை என்ற நிலைப்பாட்டுலிருந்து படிப்படியாக தனிநாடு என்ற நிலை வரை வளர்ந்து வந்த தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றையும் அதற்கான காரணங்களையும் சமகால ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பார்வைகளினாடாகக் கண்டு கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

II

1. பிரிவினை எதிர்ப்பும் இலங்கைக்த் தேசியமும்

கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசன் ‘நானோர் இலங்கையன்’ என்ற கவிதையில்

“இலங்கையன் என்றதும் என்இனம் சாதிமதம்
எல்லாம் மறந்தேனே

நிலம் ஓன்றிலே பிறந்தால் நெறிகுலம் யாவும் ஒரே
நிகர்நேர் சம்மதானே” 6

என்றும், ‘மீனவ சங்கற்பம்’ என்னும் கவிதையில்,
“உலகோடு சமமாக ஒன்றேச மக்களாய்

“ஓன்றித்து முன்னேறவோம் ~ கடல்
அலைவீசும், எழும், அழுபி அழியாது, கடல் போல
அகிலத்தை வென்றாலுவோம்” 7

என்றும், அன்னை இலங்கை என்ற கவிதையில்
“சிங்களவர் சோனகர் வேடர் பறங்கியர்

செந்தமிழ் மக்கள் அனைவருமாய் இங்கு
பங்கமிலா தைந்து பாண்டவர் போல்ளன்று
பட்டுழைப்போம் வாரீர்” 8

என்றும் பாடும்போது மொழி, இன், மத பேதங்கள்
அனைத்தையும் மறந்து இலங்கையர் என்று கூறுவதிலுள்ள
மகிழ்ச்சி புலப்படுகின்றது.

வட்டுக்கோட்டைக் கவிஞர் மு.நல்லதம்பி,

“ஓருதேய மக்களிலா மோரிலங்கை

நோக்கிமிக வுயர்தல் வேண்டும்
பிரிவேது மடையாமல் விணைசியலி

னொத்துழைப்பைப் பெருக்கல் வேண்டும்
பெரியார்மற் றெளியிரணப் பிணங்காமற்

பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்” ७

என அதாவது பெரியோர், எளியோர் என்ற பேதங்கள் கூட இல்லாமல் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உழைத்து ஓரிலங்கை என்று அமைப்பினுள் உயர்வுபிபற வேண்டும் என்று பாடுகின்றார்.

கவிஞர் மு.கனகராஜன் ‘சிங்கக்கொடி’ என்ற கவிதையில்,

“எங்கள்

மரகதத் தீவின்

மணிக்கொடி மீது

கோபம் ஏனோ

கொள்கின்றீர்கள்?

சிங்கத் தமிழர்

நாம் என்றால்

சிங்கக் கொடியும்

நமதன்றோ!” 10

என இலங்கையின் சிங்கக்கொடியை அதரித்துப் பாடுகின்றார்.

சிங்கக்கொடி இலங்கையின் தேசியக்கொடி, சிங்கக் கொடியை ஏற்றுக்கொள்ளுவது இலங்கையின் இறைமையை ஒற்றையாட்சியை ஏற்றுக்கொள்வதையே காட்டுகின்றது. மு.கனகராஜனின் ‘சகோதரர்’ என்ற மற்றிராநு கவிதையில்,

“இனிய

இலங்கை

நிர்மாணமாகி

நிமிர்ந்து வரும்

இப்போது

இனியும்

சிங்கள மென்றும்

தமிழன்றும்

சந்தி சிரிக்க
வேண்டாம்
சகோதர ரெண்றே
வாழ்வோம்.” 11

என இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியும் இலங்கையின் தேசியத்தை ஏற்றும் பாடுவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

கவிஞர் காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை தேனாறு என்ற கவிதைத் தொகுதியில் வருகின்ற முயற்சி என்ற தலைப்பிலான கவிதையில்,
“நாட்டுற் பிளவை வளர்ப்பவர்கள் ~ பெரும்
நாசம் புரிந்திடும் தீயவர்கள்
ஏட்டைப் படித்தென்ன ஸாபமடா ~ இவர்
எட்டு மரத்துக் கணிகளாடா 12

என்ற பிரிவினையை எதிர்க்கின்றார். “எண்ணி எண்ணிப் பார்த்தேன்” என்ற மற்றிராநு கவிதையில்,
“சமூஹம் தெண்டிறண்ண முதிப்பிதைப்போ
பாழுமின வெறிமாய்ந்து போவிதைப்போ
பக்திநெறி யோங்கியுல குய்விதைப்போ
அரூபமுரித் தெல்லோர்க்கு மாவிதைப்போ
அட்டஞ்சிற மொழிச்சிக்க லோய்வ தெப்போ
நானுமுயர் நீதிநெறி யோடு சேர்ந்த
நல்லபுது வுலகிகான்று பிறப்ப தெப்போ” 13

எனப்பாடும்போது இலங்கையில் உள்ள மொழிச் சிக்கல்கள் நீங்கி, இனவெறி அகன்று, அனைத்து மக்களும் சகோதரர்களாக வாழுவும், எல்லோ ருக்கும் அட்சியில் உரிமை கிடைக்கவும் வேண்டும் என்ற விருப்பம் வெளிப்படு கின்றது. அத்தகையதொரு சூழலிலேயே ‘சமூம் எமது’ என்ற எண்ணம் எல்லோரது மனிதிலும் உதிச்கும் என்பதால் இவரும் பிரிவினையை விரும்பாத கவிஞராகவே தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்கின்றார்.

கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுறையின் “மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில் கூடுக் கலைவோமா” என்ற கவிதையில், தென்னிலங்கையிலுள்ள சிங்களத் தோழனை நோக்கிக் கூறப்படும் வார்த்தைகள் தமிழர்கள் சிங்கள மக்களோடு நட்புறவோடு இனைந்து வாழவே விரும்புவர்கள் என்பதையும் அவர்கள் விரும் பாத ஒரு பிரிவினையைத் தென் னிலங்கை விரும்பவைத்துவிட்டது என்பதை வேதனையோடு கூறுவதாகவும் அமைகின்றது. இருந்தால் இறுதிநேரத்திலும் கைகோர்த்து நட்புற வோடு வாழவே அவர் விரும்புகின்றார் என்பதும் நீட்டிய கையைப் பற்றிப் பிடிக்காதுவிட்டால் எல்லை பிரிப்பதுதான் எங்களுக்கு உள்ள வழி என்றும் கவிஞர் கூறுவது தமிழ் மக்களின் இன்றைய நிலைப்பாட்டின் யதார்த்தத்தை உணர்த்துகின்றது.

“எங்களது வீட்டினுள்ளே நாங்கள் அந்நியர் போல் எங்களது வளவினுக்குள் நாங்கள் அகதிகள் போல்..... சீ..... என்ன நாய் வாழ்வு?

இந்த நிலையினிலும்

இப்போதும் கேட்கின்றோம்

கடைசி நொடியினிலும் கைகோர்த்துக் கொள்ளிடவே நேச முகத்தோடே நீட்டிகின்றோம் கைகளினை இத்தனைக்குப் பின்னும் இப்படி நாம் நீட்டிவது பயத்தினால் அல்ல....

பயத்தினால் அல்லவே அல்ல....

பாசத்தினால் மட்டுமே

பாதிப்பேர் செய்த பாவச் செயலுக்காய்

மீதிப்பேரை நாங்கள் முழுதும் மறக்கவில்லை

அதலினால்....

கடைசி நொடியினிலும் கைகோர்த்துக் கொள்ளிடவே நேசமுகத்துடனே நீட்டிகின்றோம் கைகளினை

பற்றிப் பிடியுங்கள் பற்றிப் பிடியுங்கள் :

எல்லை பிரத்து விட எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை
பாட்டனது காணியதைப் பாகம் பிரத்துவிட
எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை
விருப்பமில்லை யென்றாலும் விரும்பவைத்து விட்டாலோ
பற்றிப் பிடிக்காது கைவிட்டு விட்டாலோ

எல்லை பிரப்பதுதான் எங்களுக்கு உள்ள வழி” 14

புதுவை ~ இரத்தினதுரை தென்னிலங்கைத் தோழனுக்கு
எழுதிய மற்றுமொரு கவிதையிலும் சிங்களவர், தமிழர், சோனகர்
என்ற பேதங்கள் இல்லாத சமதர்ம பூரியாக ஈழத்தை இருவாக்க
நினைத்த கனவு கனவாகவே போனது நினைத்துப்
பார்க்கப்படுகின்றது.

“.....

சிந்தித்துப் பார்
நாங்கள் ‘சிவப்பு விடிய’ லென்றும்
அந்தத் திருநாளை
அறவலுடன் பார்த்திருந்தோம்
பேதங்கள் அற்ற புரட்சிக்காம்
நாங்களென்றாய்
வேதங்கள் சொன்னோம் விடியாமற் போனதுபார்

ஓன்றாகிப் பக்கத்தில்
உறங்கியதோர் சோதரனைக்
கொண்றிராழிக்கும் நோக்கம்
குடிகொண்ட பின்
ஓன்றாய்ப்
பக்கத்தில் என்ன படுக்கை?

பிரந்திழுதல்
 தக்க செயல்தானே ... தவறென்ன இருக்கிறது
 முன்பெல்லாம்
 சிங்களாவர்
 தமிழர்
 சோனகர்கள் என்விறல்லாம்
 எங்களுக்குட் பேதம் எதுவுமிலா ஈழமதைப்
 பெற்றுச்
 சமத்ரம் யூமியதை இருவாக்கும்
 கற்பணையில் மூழ்கிக் களித்தோம்
 முடிந்ததுவா?

.....” 15

எனவே தமிழ் மக்கள் விருப்பமில்லாத ஒரு முடிவுக்குத்
 தென்னிலங்கையால் தள்ளப்பட்டார்கள் என்ற வேதனைக் குரல்
 இக்கவிதையிலும் கேட்கின்றது.

எம்.ஏ.நு ஃமானின் ‘துப்பாக்கி அரக்கநும் மனிதனின் விதியும்’
 என்ற கவிதை 1977ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நடந்த
 கலவரத்தின்போது ஏழுதப்பட்டது என்ற அடிக்குறிப்போடு
 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கவிதையில் இலங்கையில் உயிருக்கு
 உத்தரவாதமில்லாத வாழ்வும் அடக்குமுறையும் அரசியல் அறமாகி
 மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுள்ள சூழலைக்
 காட்டி எமக்கு வாழும் உரிமைகளே தேவை தனிநாடு அல்ல
 என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“.....

வாழ்க்கையின் முடிவே மரணம் என்போம்
 ஆயின் எமக்கோ
 மரணமே எது வாழ்வாய் உள்ளது

உத்தரவாதம் அற்ற வாழ்க்கையே
 மனிதனின் விதியா?
 அடக்குமுறைக்கு அடிபணிவதே
 அரசியல் அறமா?
 அதை நாம் எதிர்ப்போம்
 அதை நாம் எதிர்ப்போம்
 தனிநாடு அல்ல எங்களின் தேவை
 மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை உரிமைகள்
 மனிதனுக்குரிய கெளாரவம்
 வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம்
 யார் இதை எமக்கு மறுத்தல் கூடும்
 .....” 16

உயிருக்காகப் பேராடுவதே தலைவிதியாகி, உயிரைப் பலி
 கொடுத்தும், வாழும் உரிமைகளைப் பறிகொடுத்தும் மனித
 கெளாரவத்தை இழந்தும் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை தான் எமது
 வாழ்வாகிப் போனால் அந்த வாழ்வுக்கு தனிநாட்டிற் கூட விழவு
 கிடைக்காது என்ற கவிஞரின் மன ஆதங்கம் இங்கு
 புலப்படுகின்றது.

சிங்களம் மட்டும் ஆட்சிமொழி

நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தோடு தமது தாயகப்
 பகுதிகளில் தனியரசு செலுத்திய தமிழ் மக்களுக்கு சுதந்திர
 இலங்கையில் மொழியுரிமை பறிக்கப்பட்டது. 1956இல்
 எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கம் சிங்களம்
 மட்டுமே ஆட்சிமொழி என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது.
 இச்சட்டத்தால் சிங்களம் தெரிந்திருக்காத தமிழ் அரசு ஊழியர்கள்
 பலர் பதவிகளை இழந்தனர், உயர் பதவிகளிலுள்ள பலர் பதவிகளை

விடுத்துப் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்கு வேலை தேடிச் சென்றனர். இக்காலகட்டமே இலங்கைத் தமிழ்களின் புலம்பெயர்வின் அழரம்பமாகவும் இருந்தது. இத்தகைய குழலில் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்ப்பதாகச் சில கவிதைகள் வெளிவந்தன. கவிஞர் இ.முருகையனின் ‘கதிர்காம தெய்யோ’ என்ற கவிதையில்,

“அய்யா, கதிரை அழகு மலையிற்
குடியிருக்கும்
தெய்யோ வணக்கம்

.....

..... இதுகேள், ஓர் சிங்களம்
இட்சிலமாறி, இனிமேல்

.....

தயவுசிய்து இந்தத் தமிழை
மறந்து இனிச் சிங்களத்தை
அயன்ன இயன்ன என்று
அறாம் வகுப்புவரை படித்தால்
உயர்வு கியர்வு கிடைக்கவும்
கூடும், நான் உன்னுடைய
நயமே நினைத்து இந்த வார்த்தைகள்
சொன்னேன் நன்றாய்க் கவனி” 17

கதிரைமலை முருகனையும் தமிழை மறந்து சிங்களம் படித்து பதவி உயர்வு பெறுமாறு கூறப்படுகின்றது. முருகன் தமிழ்க்கடவுள், தென்னிலங்கையில் உள்ள கதிரைமலை முருகனைத் தமிழ்மக்கள் மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களும் பக்தியோடு வழிபட்டு வருகின்றனர். இது இரு இன மக்களினதும் கலாசார ஓற்று மையை வெளிப்படுத்தும் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது. இவ்வாறு மொழிவேற பாடோ கலாசார வேறுபாடோ இல்லாமல் ஓற்றுமையாக இருந்த இடங்களில்லாம் மொழியின் பெயரால் விதைக்கப்பட்ட இனவாதத்தை இக்கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

IV

தரப்பருத்தல்

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் 1970கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு காலகட்டம். 1956இல் கொண்டுவரப்பட்ட சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தால் தமிழ்மொழியின் உரிமை பறிக்கப்பட்டுத் தமிழர்கள் பலரின் பதவிகளும் பறிக்கப்பட்டது. 1970இல் கொண்டுவரப்பட்ட உயர்கல்வியில் தரப்படுத்தல் என்ற முறையினால் தமிழ் மாணவர்களின் குறிப்பாக யாழிப்பாணத்துத் தமிழ் மாணவர்களின் உயர்கல்வி வாய்ப்பு மட்டும்படுத்தப்பட்டது. இது மாணவர்களிடையே பெருமளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அதிக புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவர்களும் பல்கலைக்கழக வாய்ப்பை இழக்க நேரிட்டது. கவிஞர் காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளையின் “பாதை மாறியபோது” என்ற கவிதையில் டாக்டராக வரவேண்டும் என்ற ஆசையோடு படித்த தருமன் என்ற இளைஞரின் ஆசை நிராசையாகிப் போனது காட்டப்படுகின்றது.

“ஊக்கமாய் படித்த பேர்கள்
உயர்புள்ளி எடுத்த பேர்கள்
ஆக்குழர் வத்தினோடு
அறிவினைப் பெற்ற நல்லோர்
தாக்கிடும் தரப்படுத்தல்
தலையியடுத்திட்டபோது
நோக்கலே யின்றி நின்று
நொந்தனர் இதயம் வெந்தார்” 18

தரப்படுத்தலால் உயர்கல்வியை இழந்த தருமன் விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட போது அரசாங்கத்தின் தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையால் பாதிக்கப்பட்டு விரக்தி யுறவதையும் கவிஞர்

எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“அதைச் சூழிரம் நெஞ்சில் வளர்த்தவர்
அந்த மண்ணையே நம்பியிருந்தவர்
காசைத் தண்ணீராய் வீசி யிறைத்தவர்
கண்விழித் துப்பயிர் கண்ணாய் வளர்த்தவர்
தேசப் பற்றோடு நானும் ஷைத்தவர்
சிந்தும் வியர்வை யுதிரம் பிழிந்தவர்
நாசமுற்றனர் கட்டுப்பா டன்றியே
நானும் வந்த வெளியூர்ப் பொருட்களால்

.....

கட்டுக் கட்டாக வெங்காயம் கோடியில்
கவனிப் பாரற்று அழுகிட லானது
கொட்டி வைத்தநற் செத்தலும் நாட்படக்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மாந்திடலானது
இட்டமான உழுந்து பருப்பொடு
இனிய பாசிப் பயறும் உஞ்தன
கட்டி வைத்த பொருள்கள் அனைத்தையும்
காசுக் காகக் குறைத்துமே விற்றனர்
தோட்டம் செய்த நிலத்தினை விட்டனர்
தொடர்ந்து சிய் பயிரையும் விட்டனர்
மாட்டை ஆட்டை வளர்ப்பதும் விட்டனர்
மண்ணை வெட்டும் தொழிலையும் விட்டனர்
காட்டை நம்பிக் குடிபெயர்ந் தோவெரலாம்
கவலையோடு தம் மூர்க்குத் திரும்பினர்
போட்டியாய்ப் பொருள்வந்து குவிந்ததால்
போமிட மின்றி உளம் வருந்தினர்” 19

இக்கவிதை அரசாங்கத்தின் தாராள இறக்குமதிக்

கொள்கையால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளையும் பயனற்றப் போன
இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்களையும் எடுத்துக் கூட்டுகின்றது.
இந்த நிலைமீலேயே இளைஞர்கள் ஒன்றுதிரண்டு அரசாங்கத்தை
எதிர்க்க முற்பட்டனர் என்பது வரலாறு. கவிதையின் முடிவிலும்
தருமன் வாழ்வை இழந்து புதுப்பாதை செல்வதாகவே
கூட்டப்படுகின்றது. புதுப்பாதை என்பது அவன் போராளியாகிச்
செல்வதாகவே உள்ளது.

இணைப்பாட்சி

சிங்கள மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கித் தமிழைப் புறக்கணித்தபோது தமிழர்கள் தமது மொழி உரிமையைப் பாதுகாக்க ஒற்றையாட்சி அமைப்புப் பயன்தரப்போவதில்லை என உணர்ந்து சமஷ்டி அதாவது இணைப்பரசாட்சி அமைப்புக்காக அறவழியில் பேரராடமுற்றபட்டனர். இதனைப் பல கவிதைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இ.முருகையனின் ‘இணைப்பரசாட்சி உதிக்கும்’ என்ற கவிதையில்,

“.....

பங்கம் இழைத்தெம் மொழிக்குப்
பாதகமானவை செய்தால்
பொங்கி எழுந்து அறப்பாதைப்
போர் தொழுப்பார் தமிழ்மக்கள்

.....

பின்ககம் வெளிப்படையாகப்
பெய்ய முனைந்துளர் நண்பர்
இணைப்பரசாட்சி உதிக்கும்
இங்கிதனால் எட்டுத் தீக்கும்
மணக்க மதிப்பொடு வாழும்
வண்மைத் தமிழ்மொழி நானும்” 20

உரிமை மறுக்கப்பட்ட தமிழ்மொழிக்கு எட்டுத் தீக்கும் புகழ் மணக்கச் செய்யும் வகையில் இணைப்பரசாட்சியினை ஏற்படுத்த மேற்கொண்ட அறப்போரினை இது காட்டுகின்றது.

இ.முருகையனின் ‘வெல்வது திண்ணம்’ என்ற மற்றொரு கவிதையில்,

இ.முருகையனின் ‘வெல்வது திண்ணம்’ என்ற மற்றொரு கவிதையில்,

“கத்தி இரத்தம் எதுவுமின்றி
 கையிடை வாள், கணை, ஸட்டியின்றி
 சித்தமிசைச் சினம் ஏதுமின்றி
 சிங்களர் மீதிற் குரோதமின்றி
 எத்திசையும் வியப்பிபெய்த
 இங்கே
 ரழுத்திலே அறப் போரிடுவோம்
 .....

ஓற்றுமை ஓங்கி உரிமை தரும்
 தீதில் இணைப்பரசாட்சி கண்டே
 சிங்கத் தமிழர்கள் ஓய்வர் அடா” 21

எனக் கூறுவதால் தமிழர்கள் சிங்கள மக்களைத் தமது
 எதிரிகளாகக் கருதவில்லை, அவர்கள் தமது உரிமைக்காகவே
 அறப்போர் புரிகின்றனர் என்பது கூறப்படுகின்றது.

கவிஞர் மகாகவி ‘பாதி நாடிடங்களுக்காக என்று எழுகவே’
 என்ற கவிதையில் இலங்கையை அடட்சி செய்த வெள்ளையர்கள்
 தமிழ்மாழியை அசுடருக்கு அடக்குவத்து அறவழி தவறிவிட்டதை
 எடுத்துக்காட்டி முதுமிமாழியாகிய தமிழ்மாழியின் உரிமையைப்
 பெறவுதற்காகப் போரிடுமாறு வீரர்களை அழைக்கின்றார்.

“.....

முண்ணிடமுந்திடுக போர் முதுமிமாழிக் குரிமைகள்
 முழுமையும் பெறுக, இன்றேல் முடிந்தொழிக, இந்
 நீண்ட நெல் வயல் நிலம்நினது காண் தமிழனே
 நிசமடா நினது தோள் வலியும் நின் புகழுமே

.....

பறைவியலாம் அதிர்க! நம்பலமிமலாம் தீரள்கவே
 பாதிநா டெங்களுக்காக வென்றிறழுகவே” 22

இனக்கலவரங்களும் நிச்சயமற்ற வாழ்வும்

தமிழர்கள் தமது உரிமைக்காகப் போராடமுற்பட்டபோது நாட்டில் இனக்கலவரங்கள் தூண்டி விடப்பட்டன, பொருளாதார நோக்கங்களுக்காகவும் பாரம்பரியமாகவும் தென்னிலங்கையில் சிங்கள மக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் இக்கலவரங்களால் தமது பொருளாதார அடித்தளத்தை இழுந்தனர், பல உயிர் கள் பறிக்கப்பட்டன. இதனை கவிஞர் காரை.சுந்தரம்பிள்ளையின் கவிதை பதிவு செய்துள்ளது.

“கடைகள் முற்றாகக் கொள்ள யடித்தனர்
 கண்ட பேர்களை வெட்டிச் சரித்தனர்
 தடையி லாதுமே வீடுகள் வாசல்கள்
 சகல செல்வங்கள் தீயிட் டழித்தனர்
 இடையிலே வந்த வாகனம் யாவையும்
 எண்ணை யூற்றிக் கொளுத்தி மகிழ்ந்தனர்
 படையெனப் புறப்பட்ட புலையர்கள்
 பயங்கரச் செயலாயிருஞ் செய்தனர்” 23
 இது தென்னிலங்கையில் நடைபெற்ற துண்பங்களின் ஒரு பகுதி.

தென்னிலங்கையில் வாழ்வு மறுக்கப்பட்ட தமிழர்கள் தமது தாயகப் பகுதியான வடக்கிற் குக் கப்பல் மூலமாக அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். ஆனால் கால ஓட்டம் தாயகப் பகுதிகளிற் கூட வரழ்வுக் கான இத்தரவாதத் தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையை அவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. அங்கும் துப்பாக்கி முனையில் உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற வாழ்க்கையினையே வாழுக் கூடியதாக இருந்தது. இலங்கையில் தமிழர்களின் உயிருக்குப் பெறுமதியே இல்லாமற் போனதை கவிஞர் வ.ஐ.ச.இஜயபாலனின் உயிர்த்திமுந்த நாட்கள் என்ற கவிதையில்

வருகின்ற பின்வரும் பகுதி அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“நேற்றுப் பெளர்ணமி
முட்டை இடைப்பதே பெளர்ணமி நாளில்
அதற்ம மென் றரைக்கும்
பெளத்த சிங்கள மனிதா சொல்க
முட்டையை விடவும் தமிழ் மாணிடர்கள்
அற்பமாய்ப் போனதன் நியாயமென்ன
இரத்தம் தெறித்தும் சாம்பர் பதிந்தும்
கோலம் கெட்ட காவி அங்கியுள்
ஓழுங்காய் மழித்த தலையுடன் நடக்கும்

.....

இதுவோ தர்மம்
ஏட்டை அவிந்தக்காதே
இதயத்தைத் திறந்து சொல்
முட்டையை விடவும் தமிழ் மாணிடர்கள்
அற்பமாய்ப் போனதன் நியாய மென்ன?” 24

கவிஞர் பெளத்த தர்மத்தை போதிக்கும் தறவிகளையே முன்னிறுத்தி, அவர்களின் காவி இடைகள் கூட இரத்தத்தாலும் சாம்பராலும் கோலங்கெட்டதை எடுத்துக்காட்டி வினாவுவது பெளத்த தர்மம் இந்த நாட்டில் இனவாதச் சேற்றில் புதைந்து விட்டதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே உள்ளது.

தமிழ் மண்ணில் உயிர்களின் விலை மலிவாகிப் போனதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் கவிஞர் மு.பொன்னம்பலம் ‘காலனின் கடைவிரிப்பு’ என்ற கவிதையை எழுதியுள்ளார். அதில்

“காலன் கடைதிறந்து விட்டான்

எங்கள் பூமியில்

காலன் கடை திறந்துவிட்டான்

தாழ்நிலத்தில் சாவு ஒரு மலிந்த சரக்கு
 அழிவு ஒரு விலைகுறைந்த பொருள்
 கொத்தும் வெட்டும் கொலையும் களவும்
 கால் விலைக்குப் போகுது
 வாருங்கள்! வாருங்கள்
 காலன் போடும் அங்காடிக் கூச்சஸ்
 எங்கள் பூமியின் எல்லைகள் எங்கும்
 கொல்லைப் புறங்கள் தோட்டந்தரவு
 பட்டி தொட்டி எங்கும்
 காலன் கடை தீறந்து விட்டான்
 .....” 25

என்று தமிழர் நிலமெங்கும் மலிவாகிப் போன
 கொலைகளையும் கொள்ளைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இது
 உயிருக்கு உத்தரவாதமில்லாத வாழ்க்கையையே
 உணர்த்துகின்றது.

அ.யேசுராஜாவின் உன் வுடையவும் கதி என்ற
 கவிதையிலும் ‘உயிருக்கு உத்தரவாதமில்லாத வாழ்க்கை’ எடுத்துக்
 காட்டப்படுகின்றது.

“கடற்கரை இருந்து நீ
 வீடு திரும்புவாய்
 அல்லது,
 தியேட்டரில் நின்றும்
 வீடு திரும்பலாம்
 திடீரனத் துவக்குச் சுத்தம் கேட்கும்
 சப்பாத்துக்கள் விரையும் ஓசையும் தொடரும்

தெருவில் செத்து நீ
வீற்றந்து கிடப்பாய்
.....” 26

என்று தமிழ் மக்களின் நிச்சயமற்ற வாழ்வை எடுத்துக்
காட்டுகின்றது இக்கவிதை.

VII

இளைஞர் தீவிரவாதம்

தமிழ் மன்னில் தொடர் ச் சியாக நடைபெற்ற அவலங்களாலும் அரசாங்கத்தின் மொழி, கல்வி, பொருளாதாரக் கொள்கைகளாலும் வாழ்வில் வீரக்தியுற்ற இளைஞர்கள் சாத்வீக வழியிலான போராட்டங்களில் நம்பிக்கையை இழந்தனர். இது அடியுதப் போராட்ட வழிமுறைக்கு அவர்களைத் திசை திருப்பியது. இதனால் இளைஞர்கள் பலர் வீரர்களிலிருந்து காணாமற் போயினர். அது.இரத்தினவேலோனின் ‘தாய்க்கொருமடல்’ என்ற கவிதையில் இவ்வாறான இளைஞன் ஒருவனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

“அம்மா

இதவே என் இறுதி

மடலாகலாம்!

இன்னும்

சிலநாளில்

என்மகளின்

மார்பிலா

முதகிலா

சன்னம் பாய்ந்தது

என்றறிய களம்நோக்கி

ஓடிவரும்

வீரத்தாயாக

நீ மாறலாம்” 27

என்று ஒரு இளைஞன் தாய்க்கு மடலெழுதியது காணாமற் போனவர் கள் போராளிகளாக மாறியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சிந்தியா ~ செல்வராசாவின் புனிதமான இலட்சியங்கள் என்னும் கவிதையில் ஒன்றாகப் படித்த நண்பர்களில் ஒருவன் வாழ்க்கையின் வசந்தங்களை அணுபவிக்க மற்றவன் போராளியாகி வாழ்க்கையின் இன்பங்களைத் தருந்து இலட்சியக் கணவுகளுடன் வாழ்வதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“..... நான்
 வாழ்க்கை எனும் வசந்தத்தில்
 வசதியான போகங்களில்
 நீ.....
 பாறைகளைப் படுக்கையாக்கி
 துணிவைத் துணையாக்கி
 காடுகளில் சஞ்சிரத்து~ உன்
 கணவை நனவாக்க
 தினமும் தினவெடுத்த தோன்களுடன்
 துடித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்
 உன் நெஞ்சத்திலே விடுதலை எனும்
 வீர உணர்வு.... அதனால்
 உன் இதயத்தை இரும்பாக்கி விட்டாய்” 28
 இது போராட்ட வடிவம் மாறிவிட்டதை எடுத்துக் காட்டப்போதுமானது.

VIII

தமிழ்த்தேசியம்

சுதந்திர இலங்கையில் அனைத்து மக்களும் இணைந்து இலங்கையர் என்ற உணர்வோடு ஒற்றுமையாக வாழ நினைத்தவர்கள், அது சாத்தியமற்றுப் போக இணைப்பரசாட்சி கேட்டு நின்றதையும் அதனை வழங்க மறுத்த அரசாங்கங்களினால் மேன்மேலும் தமிழ்மக்களின் வாழ்வியல் உரிமைகள் பறிக்கப் பட்டதையும் அடுத்து தமிழ் மக்கள் தனியரசு கேட்டுத் தமிழ்த்தேசியம் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இதனால் இலங்கைத் தேசியம் என்பது அர்த்த மற்றதாகிப் போனது. புதுவை இரத்தினதுரையின் எழுந்து வா நெருப்புத் தாயே என்ற கவிதை இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது.

“இருமொழி ஒரு நாடிடன்று
இதுவரை இருந்தநீதி
தெருவினிற் கீடக்குதம்மா
தேசியம் என்ற பின்னை
கருவிலே சிதைந்த காட்சி
கண்களிற் தெரியுதம்மா
பெருத்ததோர் வகுப்புவாதப்
புயலடித் தோய்ந்தம்மா” 29

அம்புலியின் முரண்படும் தீர்வுகள் என்ற கவிதை உலகக் கண் பார்க்க உயரட்டும் தமிழ்த்தேசியம் என்று அதனை வாழ்த்திப் பாடுகின்றது.

“சாவை விதையாக்கி
கருவுள் கணல்தாங்கி
நெருப்பு நீருண்டு நிமிர்ந்து
எரிமலைக் குழம்பை ஏருவாக்கி

அழிவுப் புயல்களுக்குள் ஆழவேரோடு

உலகக் கண் பார்க்க

உயரட்டும் தமிழ்த்தேசியம்” 30

கவிஞர் காசி அழனந்தன் தமிழரசுக் கட்சியின் இளைஞர் பிரிவில் உணர்ச்சிக் கவிஞராக அறிமுகமானவர். அவரது கவிதைகளில் உணர்ச்சி பொங்க தமிழ்த் தேசியம் உணர்த்தப்படுகின்றது. சான்றாக ஏடு படைப்போம் என்ற கவிஞருமில்,

“ஆண்ட பரம்பரை மீண்டும் ஒருமுறை

அளை நினைப்பதில் என்ன குறை”

“நாட்டை அமைப்பாய் தமிழ்மகனே! புவி

நடுங்கப் புயல்போல் நடைகொள்டா” 31

என்று தமிழை அரியாசனத்தில் அமர்த்த விஞும்பிய கவிஞர் அதற்காக இளைஞர்களை அழைப்பதாக, சாவும் ஒரு வாழ்வே என்ற கவிதையைப் பாடியுள்ளார்.

“தங்கை சிறுதம்பி ஒரு

தந்தை வயதன்னை

மங்கை இளமனையார் புது

மழலை முதலானோர்

என்கை தனிலுண்டே எனும்

ஏக்கம் வீடு தோழா

சங்கை பெறப் போவோர் பெறும்

சாவும் ஒரு வாழ்வே” 32

என்று பாடுகின்றார். இது தமிழை மீண்டும் அளைவைக்க வேண்டும், தமிழர்களுக்கிளாரு தனிநாடு வேண்டும் என்ற கவிஞரின் விஞுப்பத்தின் வெளிப்பாடு.

தமிழ்த்தேசியம் அரசியல் அரங்கில் முனைப்புப் பெற்றபோது

தமிழர் தாயகப் பகுதிகளையே தமது தாயகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகள் தொடர்பான சிக்கல்கள் எழுந்தன. கவிஞர் சி.சிவசேகரம் முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் உரிமைகளை ஏற்று “இஸ்லாமியனதும் இந்த மண்” என்ற கவிதையில்

“இந்த மண் எங்களின் சொந்த மண் ~ இதன் எல்லையார் தாண்பிடனச் சொன்னவன் இந்த மண் எங்களை ஈன்ற மண் ~ எமக் கிடமில்லை என்றிவன் சொன்னவன்” 33
எனப் பாடுகின்றார்.

கவிஞர் வ.ஐ.ச ஜெயபாலன் தனது இன்னும் அழுவதே விதியின்றால் என்ற கவிதையில் முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியல் உரிமைகளை அதர்த்து ஆவேசமாகவே குரல் கொடுகின்றார்.

“.....

அண்ணர்கள் நாங்கள் கொடுமை இழைத்தோம்
உங்கள் மண்ணைப் பறித்தோம்
மாபாதகர்களாய் தொப்புள் கொடி அறுத்து
அண்ண மண் வயிற்றிருந்தும்மை எடுத்திரிந்தோம்

.....

என்ன கொடுமை இழைத்தோம் தமிழர்களே
என்ன கொடுமை நாங்கள் இழைத்துவிட்டோம்

.....

ஜிந்து வருடங்கள்
கண்ணீரும் சோறும் கலந்தே புச்கின்றனர்
இன்னும் தமிழர் எல்லோரும் நித்திரையா .....

34
இக்கவிதை ஈழத்தின் வடபகுதியிலிருந்து முஸ்லிம்கள் அகதிகளாக தூரத்தப்பட்ட ஜிந்தாண்டு முடிவடைந்ததையிட்டு கொழும்பு நூலக கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பிபற்ற கூட்டத்தில்

வாசிக்கப்பட்டது என்ற குறிப்புடன் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. காலம் மிகவும் வேகமாகவே சுற்றி வருகின்றது. ஆனால் இன்னும் எவரது வாழ்விலும் விடியற் கீற்றுக்கள் தென்படவேயில்லை.

IX

முடிவுரை

தனித்தனி இராச்சியங்களாக இருந்த இலங்கையைப் பிரித்தானியர் தமது நிர்வாக வசதிக்காக ஒன்றினைத்தனர். இந்த இணைப்பு பிரித்தானியரின் வெளியேற்றத்தின் பின்னரும் அவ்வாறே தொடர்ந்தது. முவின மக்களும் இலங்கையில் சமத்துவமாகவும் சகோதரத்துடனும் வாழலாம் என்ற எண்ணம் நிலவியதால் அன்றைய சூழலில் சிறுபான்மை இனத்துவர்களும் இலங்கைத் தேசியத்தையே பற்றி நின்றனர், எனினும் வெகுவிரைவிலேயே சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்கள் தாம் பொரும்பான்மையினரால் அடக்கியாளப்படுவதாக உணரத் தலைப்பட்டனர். இதனால் இவர்கள் ஒற்றையாட்சி முறையினை நீக்கி இணைப்பாட்சி முறை கொண்டுவரப் படவேண்டும் என்று போராடினர். இப்போராட்டங்களில் வடக்குக் கிழக்கைத் தாயகமாகக் கொண்ட தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்களும் இணைந்து நின்றனர். இப்போராட்டத்தினை முன்னிடுத்துச் சென்ற தமிழரசுக் கட்சியினரும் சரி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரும் சரி இதனைத் தமிழ் மக்களின் போராட்டமாக அன்றித் தமிழ்பேசும் மக்களின் போராட்டமாகவே கூறிவந்தனர். அதாவது இப்போராட்டம் தமிழர்களதும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களதும் தாயக உரிமைக்கான போராட்டமாகவே முன்னிடுக்கப்பட்டு வந்தது. இத்தகைய போராட்டங்களின் தொடர்ச்சியாகவே தமிழர் தேசியத்தையும் சுயநிர்ணய உரிமையினையும்

வலியுறுத்திய தனிநாட்டுக் கோரிக்கையுடனான போராட்டம் உருவாகியது. இப்போராட்டம் வலுப்பிற்றபோது போராட்ட வழவழும் மாறுபட்டது. தமிழ்த்தேசியக் கோரிக்கை வலுப்பிற்ற சூழலில் முஸ்லிம்கள் தமது வாழ்வாதார உரிமைகளுக்காகத் தனித்துக் குரல் கொடுக்கின்ற சூழல் உருவாகியது. இதுவே முஸ்லிம்களின் தேசியம் பற்றிய சிந்தனைக்கும் வழிவகுத்தது. இதுவே இலங்கையின் இன்றைய அரசியற் களமாகவும் அமைந்துவிட்டது.

ಅಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ

1.	D.C Gupta	Indian National Movement 1970, Delhi
2.	சி.கத்ரவேலுப்பிள்ளை, (பதிப்பாசிரியர்)	P.18-19 மேற்கோள்: சித்திரலேகா மென்னகுரு, இலங்கைத் தமிழ்லக்கியத்தில் தேசியவாதம் 1830 ~ 1930, யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக தமிழ் முதுமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வேரு, 1979.
3.	மு.திருச்சிசல்வம்	இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி வெள்ளி விழா மலர் 1974 யாழ்ப்பாணம், ப.16~17
4.	வ.பிராண்னம்பலம்	ஸமூததமிழர் இறைமை, 1977, கொழும்பு, ப.91 செந்தமிழர் ஆகிஞ்சிருவோம் 1978, வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், ப.23
5.	„	மேலது ப.24
6.	சில்லையூர் செல்வராசன், சில்லையூர் செல்வராசன் கவிதைகள், தொகுதிI, 1997, அதிசயன் பதிப்பகம், காழும்பு, ப.30, நானோர் இலங்கையன்	
7.	„	மேலது ப.31, மீனவ சங்கற்பம்
8.	„	மேலது ப.27, அன்னை இலங்கை.
9.	ஆ.சதாசிவம், (தொகுப்பாசிரியர்)	ஸமூததுத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், 1966, கொழும்பு, ப.443,

- மு.நல்லதம்பி.
 10. மு.கணகராஜன் முட்கள், 1975,
 குருகோட்டத்திர வெளியீடு,
 யாழ்ப்பாணம், ப.25, சிங்கக்
 கொடி
11. " மேலது ப.28, சுகோதரர்
 12. காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை, தேனாறு, 1968,
 யாழ்ப்பாணம் ப.46,
13. " முயற்சி மேலது ப.68, எண்ணி
 எண்ணிப் பார்த்தேன்
14. புதுவை இரத்தினதுரை, நினைவழியா நாட்கள்,
 1993, தமிழ்த்தாய்
 வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்,
 ப.141, மீண்டும்
 ஒரு முழுநிலவில் கூடிக்
 கலைவோமா
15. " மேலது ப.130,
 தென்னிலங்கைக்
 தோழுகுக்கு
16. உ.சேரன் மரணத்துள் வாழ்வோம்
 முதல்யோர் 1985
 (தொகுப்பாசிரியர்கள்) தமிழியல் வெளியீடு,
 யாழ்ப்பாணம்
 ப.15, எம்.ஏ.நுஸ்மான்,
 துப்பாக்கி அரக்கரும்
 மனிதனின் விதியும்

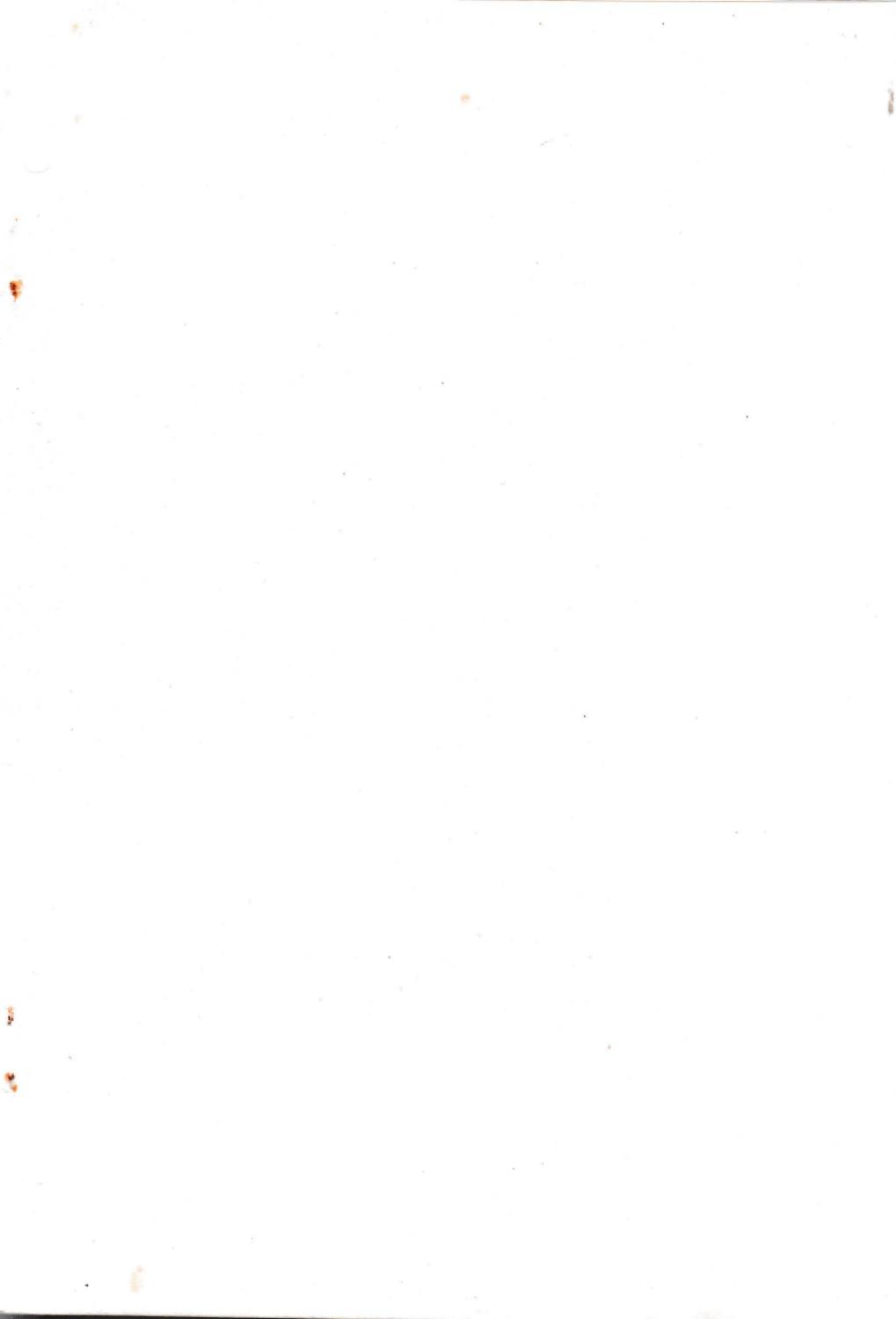
17. இ.முருகையன்,
வெள்வாரு புல்லும் பூவும்
பிள்ளையும், 2001, தேசிய
கலை இலக்கியப் பேரவை
வெளியீடு, கொழும்பு, ப.10,
கத்ர்காம தெய்யோ
18. காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை
பாதை மாறியபோது, 1986,
வரதர் வெளியீடு,
யாழ்ப்பாணம். ப.17
19.   ,,
மேலது ப.50
20. இ.முருகையன்
வெள்வாரு புல்லும் பூவும்
பிள்ளையும்
மேலது ப.23,
21.   ,,
இணைப்பரசாட்சி உதிக்கும்
மேலது ப.39, வெல்வது
திண்ணம்
22. சிலோன் விஜயேந்திரன்
(தொகுப்பாசிரியர்)
ஸமுத்தக் கவிதைக் கணிகள்,
1991, பாரி நிலையம்,
சென்னை, ப.76,
மகாகவி ~ பாதி
நாடிடங்களுக்காக
என்றிழுகவே
23. காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை
காவேரி, 1993, யாழ்
இலக்கிய வட்டம்,
யாழ்ப்பாணம், ப.62
24. ஒ.சேரன்
முதலியோர்
(தொகுப்பாசிரியர்கள்)
மரணத்துங் வாழ்வோம்,
மேலது
ப.44, வ.ஐ.ச.இஜயபாலன்
உயிர்த்தத்தூந்த நாட்கள்

25. உ.சேரன்
முதலியோர்
26. ,
27. ஆ.இரத்தினவேலோன்,
தொகுப்பாசிரியர்
28. சிலோன் விஜயேந்திரன்
(தொகுப்பாசிரியர்)
29. புதுவை இரத்தினதுரை
30. அம்புலி
31. காசி ஆனந்தன்,
- 32.
- மேலது ப.11.
மு.பொன்னம்பலம்,
காலனின் கடைவிரிப்பு
மேலது ப.34. அ.யேசுராசா
உன்னுடையவும் கதி
தாய்க்கிளாரு மடல்,
மல்லிகை 201, ஆகஸ்ட்
1986, பொறினிக்ஜிவா,
யாழ்ப்பாணம்.
சமூத்துக் கவிதைக் கனிகள்
மேலது ப.115, சிந்தியா -
செல்வரசா
புனிதமான இலட்சிங்கள்
இரத்த புஷ்பங்கள், 1980,
யாழ்ப்பாணம், ப.35
முரண்படும் தீர்வுகள்,
சுதந்திரப்
பறவைகள்.வைகாசி, ஆணி,
2000 தமிழீழ விடுதலைப்
புலிகள்,
வெளியீட்டுப் பிரிவு,
யாழ்ப்பாணம்,
காசி ஆனந்தன் கவிதைகள்,
முதல் தொகுப்பு, புதிய
பதிப்பு 1998, மாணவர்
புத்தகப் பண்ணை,
சென்னை ப.27, ஏடு
படைப்போம்.
மேலது ப.35, சாவும் ஒரு

- வாழ்வே.
33. சி.சிவசேகரம்,
போரின் முகங்கள். 1996,
தேசிய கலை
இலக்கியப் பேரவை,
கொழும்பு, ப.29,
இஸ்லாமியனதும் இந்த
மண்
34. வ.ஐ.ச.இஜயபாலன்
உயிர்த்திதழுகிற கவிதை
1998, முன்றாவது
மனிதன் வெளியீடு ~ 4,
அக்கரைப்பற்று,
இலங்கை. ப.12 ~ 15

முற்றம்

S.S.R Printers, 288B, Palaly Road, Kandarmadam, Jaffna.